

ASUPRA FUNCTIONARII SOCIETATII

(de Mircea Digulescu)

09.07.2017 – 28.07.2019

Motto: „Dati-ne controlul asupra fluxurilor monetare dintr-o tara si nu ne pasa cine face legile” (attr. Casei Rothschilds)

Introducere

In cadrul demersului de transformare a societatii umane intr-una libera, in sensul din [1 – [Asupra Libertatii](#)], pentru a putea concepe si infaptui un plan strategic si operativ eficace care sa conduca la o organizare societala caracterizata de discutia „intr-o societate libera” din articolul „Asupra Fericirii I” [2 – [Asupra Fericirii I](#)] este important sa ne aplecam atentia asupra modului concret in care o societate de cateva milioane – ca sa nu mai vorbim miliarde – de indivizi functioneaza in prezent. Acesta este subiectul prezentului articol. Pentru o privire introductiva despre *efectele* functionarii societatii Occidentale actuale, parcurgeti mai intai [2 – [Asupra Fericirii I](#)], in deosebi sectiunea „Efectul surpinzator de redus al finantelor asupra fericirii”.

Ideile si concluziile prezentate se doresc a servi drept baza pentru procesul de Transformare Societala (de la o stare emergenta, curenta a societatii catre una dezirata, proiectata).

Ca de obicei, voi tenta prezentarea unor idei netriviale despre care consider ca sunt mai putin cunoscute in randul populatiei de buna credinta, in deosebi in randul tinerilor.

Este puternic recomanda parcurgerea articolului „Asupra Puterii” [3 – [Asupra Puterii](#)] pentru a va familiariza mai intai cu modul in care Puterea „curge” in interactiunile dintre indivizi la o scara mai mica (bilateral si in grupuri mici) precum si a va insusi cateva idei de baza despre „benzina care alimenteaza mersul societatii” - Puterea.

Criticile aduse societatii actuale se refera exclusiv la societatea Occidentala (alcatuita din teritoriile si populatiile aflate sub controlul sau dominatia puterii Occidentale – Europa de Vest, America de Nord, Australia, Japonia precum si alte zone mai restranse in afara acestui areal).

Este important de punctat existenta diferentelor fundamentale dintre societatea Occidentala si alte societati, precum cea Chineza sau cea din Federatia Rusa. Chiar si societatea Sud-Americana, odata cu emergenta Bolivarianismului reclama o discutie separata.

Scopul principal al acestui articol este sa prezinte o serie de adevaruri non-triviale despre societate, a caror importanta este foarte mare si a caror raspundire la nivelul constiintei societale actuale este slaba.

Adevaruri fundamentale despre functionarea societatii

In continuare sunt enuntate cateva idei importante despre societate.

Societatea nu exista prin ea insasi. Exista doar indivizi care interactioneaza unii cu altii.

O misconceptie comuna in intelegerea societatii este de a o privi ca pe un fel de organizatie unitara, de contraparte ce asigura mai mult sau mai putin unele norme fixe, certe pe a caror realitate individul s-ar putea chipurile baza. Aceasta misconceptie este o fantezie frumoasa in cazul societatii Occidentale. Ea nu exista in fapt, desi ar fi dezirata. In special in cadrul populatiilor din Europa de Est care traiesc in tari precum Romania, Polonia, Bulgaria, tari foste comuniste aceasta misconceptie este prevalenta. Ea origineaza in amintirea si deprinderea aproape reflexa, „reenforce”-ata ani de-a randul, a interactiunilor „sistemice” cu alti indivizi caracterizate de respectarea faptica a unor legi relativ impartite (cel putin cu privire la impactul lor asupra populatiei largi), relativ rezonabile si mai presus de orice a unui climat de securitate personala bun, coroborat cu o siguranta alimentara si de adapost. Practic, populatia comuna se asteapta ca atunci cand merge la Spital sa fie tratata, cand isi da copilul la scoala acesta sa invete carte – sau cel putin sa nu fie rapit, ranit sau ucis –, daca apeleaza la Politie in cazul unei probleme aceasta sa intervina, etc. .

Suma acestor asteptari individuale de la societate constituie ceea ce in termeni manageriali se numeste „contract psihologic”. In cazul de fata „contract social”. Care, in cazul societatii Occidentale este doar un val de fum. Praf in ochi. Insa terminologia comuna manageriala „contract” este inselatoare. Lasa omului de rand impresia ca *daca el se comporta intr-un anumit fel, „societatea” va reciproca oferindu-i anumite beneficii sau ferindu-l de anumite napaste*. Insa in fapt, de regula doar una din parti – omul de rand – este tinut sa isi respecte

„partea sa a contractului”, fara a primi ceva in schimb, nici macar ferirea de a fi victima detentiunii, muncii fortate sau chiar a executiei judiciare sau extrajudiciare.

Insa societatea nu exista in sine. Nu exista vreun for superior „dumnezeiesc” care sa asigure respectarea vreunui „pact social”. Tehnica „contractului psihologic” care nu este totusi sistematic incalcat neaparata – ci doar acolo unde incalcarea lui este utila factorilor de putere – este o tehnica manipulativa menita sa previna ca cei mai multi dintre cei multi sa se razvrateasca contra celor putini. Cei mai multi oameni nu doresc in mod deosebit putere *asupra semenilor lor* (chiar daca multi doresc putere asupra propriului context si destin); cei mai multi nu tin neaparat sa aiba iahturi sau sa isi petreaca vacantele la hoteluri de 5 stele si multi inca se multumesc si cu mult mai putin in fapt – e.g. sa traiasca linistit si vesel cu familia, intr-un climat sigur si confortabil, *chiar si cu pretul sclaviei muncii regulate, nejustificate pana la batranete*. Date fiind aceste scopuri si deziderate **materiale** modeste, **a caror satisfacere nu presupune acordarea de Putere individului**, elita ilegitala a societatii Occidentale perpetueaza prin parghiile sale de comunicare si influentare aceasta idee a unui asa zis „pact social” – actiuni al caror scop este exclusiv de a preveni si combate organizarea indivizilor in scopul schimbarii ordinii status-quo-ului. Si momentan, acolo unde nu contravine intereselor lor imediate, acest asa zis „pact social” este respectat: omul de rand din Europa de Vest de pilda traieste relativ confortabil material, cu siguranta acoperisului si cea (iluzorie desigur) a pensiei si pana de curand in siguranta fizica personala.

Imoralitatea si totusi succesul acestui asa zis „contract social” este data de:

- **Productivitatea economica propriu-zisa** (productie industriala, agricola etc., nu neaparat evaluata in unitati monetare) **depaseste cu mult consumul material individual conform acestui „pact social” implicit**. Astfel, acest „targ” este in esenta ca si cum cineva ar spune: „Vrei sa mananci paine tot anul? Atunci ara si cultiva aceste 50 de hectare de grau, si eu iti voi da paine tot anul viitor”. Desigur lucrurile sunt mai subtile avand in vedere specializarea productiei pe ramuri. Ar putea fi mai degraba ca si cum ar spune: “Vrei sa mananci paine tot anul? Fabrica-mi 12 tractoare si eu iti voi asigura paine tot anul viitor.”
- **Caracterul temporar al „respectarii” pactului**. Acest pact social nu este si nu va fi, in Occident, respectat pe termen lung. El este ceea ce este: o promisiune insinuata, a carei respectare se produce doar cat timp si acolo

unde este convenabil. Respectarea in contrapartida insa se revendica universal. Un exemplu al incalcarii acestui gen de pact social este situatia lucratorilor din industria auto din SUA din secolul XX. Acestia aveau un „pact social” foarte favorabil in perioada cat cooperarea lor era necesara, constand in stil de viata confortabil, case in proprietate, schimbarea frecventa a masinilor personale, perspectiva unei pensii lungi si imbelsugate, acoperire medicala de calitate, etc. Desigur nu au beneficiat de acestea decat o vreme. Situatia orasului Detroit (vezi [4 - Detroit]) ar servi ca un exemplu in acest sens. Demn de notat ca o soarta similar prevad pentru o alta categorie ocupationala „la mare cautare in prezent”, si anume programatorii. Asa cum lucratorii in industria auto erau „vedetele” („rock-stars”) secolului trecut, asa programatorii software sunt vedetele secolului curent. Insa nici fata de ei puterile Occidentale nu vor respecta „pactul” social. Maniera concreta in care nu va fi respectat va fi urmatoarea: economiile monetare ale lor vor valora mult mai putin ca putere de cumparare decat se asteapta ei ca vor valora; accesul la unele servicii strategice, gen cele medicale va costa mult mai mult; randamentul investitiilor pentru capitaluri mici va scadea dramatic; alte grupuri influente – din „elita” sau cooptate in aceasta sau in jurul acesteia ca servitori politici – vor avea mereu mult mai multi bani si vor putea supra-licita („outbid”) pe orice programator in orice privinta a unui potential conflict de interese (e.g. pentru loturi de teren, case, pentru sotii, etc.).

- **Caracterul arbitrar al „respectarii” pactului.** Acolo unde respectarea unui minim pact social nu tulbura interesele elitei, acesta este respectat. Insa nu prin vreo actiuni afirmativa ci mai degraba prin abtinerea de la vreo interventie in forta. Acolo unde insa interesele se ciocnesc, individul va descoperii poate cu stupeoare ca de fapt nu are nici un pact cu nimeni. Ca va fi expropriat, arestat, impuscat, despartit de copii (vezi de pilda [5 – Sweden can legally kidnap your child] sau [6 – Rantala Incident]) sau in genere tratat arbitrar, *indiferent daca a respectat ori nu „partea sa” a „pactului social”*. Insa cum aceste incalcari ale pactului nu sunt neaparat (nu in toate privintele) generalizate si cum datorita *controlului informatiilor* nici mediatizate sau diseminate suficient in randul populatiei, cei mai multi indivizi se simt la adăpost de asemenea fenomene pe care le considera distante, exceptii, „ca nu li se va intampla lor” si alte asemenea. Unii indivizi au „augmentat” pactul social cu noi idei precum „*daca nu deschid gura si nu*

comentez; *daca nu ma opun ,regimului’, atunci ... ceva*”. Cum „contractul psihologic” este doar un construct mental ce exista exclusiv in mintea celor care cred in el, este desigur permis ca el sa ajunga sa includa asemenea idei defetiste, invatate empiric de individ. Insa, asemenea celorlalte mai „rezonabile” in mintea omului, nici astfel de idei nu apara individul de tratament arbitrar, in societatea Occidentala. De fapt in nici o societate, chiar daca in unele societati (cum ar fi cea Chineza sau cea Rusa) **grupurile aflate la putere valorizeaza respectarea anumitor norme morale** ceea ce conduce la o mai ampla respectare a lor. Insa aceasta respectare se datoreaza ansamblului interactiunilor dintre indivizi si preponderent actiunilor celor aflati la putere (putere militara/politica). In aceste societati (China, Rusia), cadrul se respecta fiindca asa vor cei aflati la putere (ca preferinta personala s-ar putea, in mod exagerat un pic, spune) nu fiindca individul lipsit de putere ar vrea si niciodata, never ever, doar in temeiul faptului ca asa ar fi moral, drept, just, sau oricum.

- **Propaganda mediatica si controlul informatiilor.** Eficacitatea deosebita in privinta controlului discursului public si al preocuparilor informationale si sociale ale indivizilor in cadrul societatii Occidentale duce la o raspandire foarte larga a falselor credinte in acest asa-zis „pact social”.
- **Predispozitia psihologica a multor indivizi catre dependenta.** Din pacate un numar insemnat de indivizi dezvoltă intrinsec sau in tandem cu o *conditionare psihologica* [7 – [Operant conditioning](#)] dependenta psihologica din punct de vedere al comportamentului social de o figura autoritara puternica care sa enunte reguli si norme si care sa pedepseasca sau rasplateasca comportamentele in maniere determinabile si cu care astfel de figura individul sa negocieze si de la care sa obtina satisfacerea nevoilor sale. Desigur o asemenea predispozitie izvoraste si din copilarie, cand rolul unei astfel de figuri era dat de parinti. Este cel mai adesea (cu exceptia altor situatii conexe iubirii autentice) **singurul caz in care un astfel de personaj este benevol**. In aproape toate celelalte cazuri, nu exista o asemenea persoana; nu exista un asemenea grup; nu exista un asemenea organism cu care sa „negociati”. Insa, propaganda actuala Occidentala cauta sa va inoculeze ideea existentei diferitelor poli de autoritate benevola, una din cele mai cinice si periculoase minciuni in acest sens fiind ideea de „incredere in serviciile secrete Occidentale ca actionand in interesul

omului de rand din respectivele state”. Ceva gen „Da, noi avem si vom avea si mai multa putere; stim totul si putem totul... *dar* nu o vom exercita decat in interesul vostru, al oamenilor cinstiti”. Ceea ce este cinic si perfid, serviciile secrete Occidentale (gen CIA, FBI, MI6, Mossad, etc.) reprezentand (in opinia autorului) doar o federatie de grupari criminale cu putere militara si politica foarte ampla care actioneaza strict in sprijinul intereselor elitei ilegitime Occidentale, cu care se suprapun partial ca si componenta. Desigur, in randul acestora mai ajung uneori si prieteni ai libertatii si dreptatii care iau asupra lor sarcina imbunatatirii societale, asa cum este cazul lui [8 – Edward Snowden], care sunt insa exceptiile si contra carora aceste organizatii iau toate masurile de prevenire si combatere.

Caracterul fluid, dinamic, efemer al Puterii indivizilor in societate.

Dincolo de credinta sau nu in vreun pact social, este valabil atat in societatile Occidentale, cat si in societatile ne-Occidentale si chiar si intr-o societate ideala, aceea ca nu exista vreo „societate” sau „stat” ca si contraparte. Nici macar acolo unde teritoriul si populatia sunt controlate in regim de monarhie absolutista, nici in prezent (e.g. aliatul strategic al SUA, Arabia Saudita), nici in trecut (e.g. Imperiul Roman sau succesorii sai precum Franta Regalista) nu exista vreun individ sau grup dainuitor prin insasi puterea sa „intrinseca”. Chiar si regii si imparatii sunt doar niste oameni care au influenta directa (in temeiul parghiilor de putere discutate in [3 – Asupra Puterii]) asupra altor oameni care la randul lor au influenta asupra inca altora care in cele din urma au influenta asupra unora care manevreaza armanent si tehnica de lupta. Iar cand undeva de-a lungul muchiilor acestui graf al Puterii legatura se rupe, lucrurile se schimba dramatic. Toata aceasta arhitectura de influenta este dinamica; fluida. Si regii si demintarii aflati „in prezent” la putere se pot trezi ca peste noapte niste paria si chiar isi pot pierde viata. Aici ma refer la situatii de schimbare interna a fluxurilor de putere, nu la situatii de cucerire externa sau invazie. Ma refer la cazuri precum cel al unor functionari ai Imperiului Roman care au ajuns sa fie mutilati [9 – Political mutilation in the Byzantine culture] sau chiar a unor imparati Romani [10 – List of condemned Roman emperors], de pilda Marcus Aurelius, asasinat de proprii soldati [11 – Marcus Aurelius Probus]. Istoria, inclusiv istoria recenta, este plina de exemple in care persoane aflate in pozitii de putere au sfarsit neplacut, pierzand puterea politica in mod organic, fara interventii externe: de la soarta lui Roger Mortimer [12 – Roger Mortimer], la soarta lui Ludovic al 16-lea [13 – Louis XVI of France] si a unei mari partii din nobilimea

franceza cu ocazia Revolutiei Franceze din 1789, acel singular act istoric care ne-a facut pe toti oameni, la soarta nobilimii ruse cu ocazia Revolutiei Ruse din Noiembrie [14 – [October Revolution](#)] la soarta membrilor regimului sahului din Iran cu ocazia Revolutiei Islamice din 1979 [15 – [Iranian Revolution](#)] si inca altele.

Atentie mare este reclamata de faptul ca toate exemplele de mai sus sunt de situatii in care structura... ba chiar insasi fabrica fundamentala a societatii (in cazul Revolutiei Franceze din 1789 si a Revolutiei Ruse din 1917) este schimbata drastic **din interior**. Nici revolutionarii francezi, nici cei rusi nu au venit „din afara” cu armate care sa lupte pentru ei si cu care sa infranga fosta putere. A fost vorba doar de o reconfigurare a „muchiiilor grafului de Putere” in societate.

Razboiul mixt

In zilele noastre (secolul XXI si intr-o mult mai mica masura sfarsitul secolului XX) suntem martorii unui mult mai ample coordonari intre factori externi (e.g. ingerenta hegemonica militara si economica a elitelor Occidentale) si cei interni (acea parte a membrilor societatii care doreste „schimbarea” – orice ar insemna aceasta). Desigur si in vremurile feudalismului medieval si final puterile externe interveneau in zonele de revolta: exemplul ilustrativ este chiar serie de Monstruase Coalitii care in cele din urma au infrant prima Revolutie Franceza. Insa secolul XXI este marcat intr-o masura indiscutabil mai mare de infaptuirea schimbarilor (ilegitime si daunatoare cel mai adesea) prin actiunea in tandem a unei minoritati cu pretentii ilegite de pe teritoriul unui stat (minoritate care nu neaparat este definita etnic, religios sau altminteri, putand consta doar din cateva zeci de indivizi „tradatori” infiltrati in organismele statului victima), care actioneaza initial in secret si prin subterfugii si care, in momentul decisiv beneficiaza de interventia militara externa sau cel putin de sprijinul militar si diplomatic extern, in cazul de fata al armatelor si serviciilor secrete ale puterii Occidentale. Diferenta calitativa fata de situatiile din trecut (in care nobilii din teritoriile atinse de rascoale faceau apel, pentru a le inabusi, la armatele nobililor din vecinatate) este rolul determinant al componentei interne, care insa nu ar fi avut succes in demersurile sale fara sprijinul militar activ al celei externe. Si de asemenea nici o interventie militara externa nu ar fi avut succes fara concursul componentei interne. Exemplul ilustrativ al acestui nou tip (de fapt tip mai amplu utilizat recent) de infaptuire a schimbarii (ilegitime in acest caz) sunt chiar „revolutiile colorate” ce au inceput in anii 90 [16 – [List of colour revolutions](#)]. Pentru o discutie mai detaliata despre aceste practici si in genere despre razboiul mixt contemporan vedeti cartea

[17 – [Confessions of an Economic Hit Man](#)], scrisa de un alt fost agent CIA trecut de partea binelui, John Perkins [18 – [John Perkins](#)].

Ideologia conteaza

Caracterul efemer si fluid al puterii politice, coroborata in prezent determinarea puterii militare de prima reprezinta o oportunitate existentiala (sine qua non) de infaptuire a unor schimbari sociale si societale in sensul instaurarii unei societati libere. Acest lucru se datoreaza faptului ca pentru a obtine si mentine puterea politica, in multe – cele mai multe – situatii, cel putin in randul populatiilor in ansamblu, **ideologia conteaza**. Acela care promite – si dupa caz, infaptuieste – o anumita ideologie care este pe gustul populatiei in genere dar mai ales *al factorilor cu putere din societate* (care pot sau nu sa fie diluati in cadrul populatiei in ansamblu) va capata si isi va spori puterea in dauna celor care urmaresc interese contrare. De aceea in prezent in societatea Occidentala discursul public continua sa se axeze (deocamdata) pe valori precum democratia, libertatea, egalitatea sanselor, etc.: proclamarea publica a dictaturii elitelor ar fi o masura prematura in aceste momente datorita puternicii sale nepopularitati. Astfel, in zilele noastre (spre deosebire de pilda de situatia in cadrul Revolutiei Franceze din 1789 si intr-o mai mica masura spre deosebire de situatia din cadrul Revolutiei Ruse din 1917) grupuri care sunt exponenti ai unor ideologi diametral opuse (de la o societate libera la una caracterizata de dictatura absoluta a unor elite rigide, limitate numeric) vor avea, aparent acelasi discurs public ideologic. A discerne care este cea “sincera” tine de priceperea, de intelegerea si inteligenta precum si de fleuri si aptitudinile cititorului. Chiar daca este clar fara indoiala care este optica autorului acestui articol privitor la “cine sunt cei rai si cine sunt cei buni”. Insa informatiile prezentate in cadrul sau au valoare pentru cititor indiferent pe cine considera ca ar fi buni sau rai (sau daca considera ca toti sunt rai, sau ca nu conteaza – autorul insusi a trecut in drumul sau spre luciditate, spre autoconstientizare prin aceste etape).

Cateva exemple de situatii in care ideologia, atat proclamata cat si sustinuta faptic prin masurile luate in timp a jucat un rol determinant in sporirea puterii anumitor indivizi sau grupuri sunt:

- Revolutia Rusa din noiembrie 1917 [[14 – October Revolution](#)], care totusi in etapele premergatoare a fost finantata (i.e. hrana si costurile vietii si activitatii revolutionarilor au fost acoperite de) prin acte de “haiducie” precum

cel al jefuirii sucursalei din Tiflis a Bancii Centrale a Rusiei [19 – [Tiflis bank robbery](#)].

- Revolutia Islamica din 1979 din Iran [15 – [Iranian Revolution](#)], in care viitorul prim lider superm al Iranului, Ayatollahul Khomeini [20 – [Ruhollah Khomeini](#)] a reusit sa organizeze si sa dirijeze o revolutie contra regimului monarhic, pro-Occidental al Shalului, regim care se baza pe o finatare extravaganda a armatei (celeia a sahlukii) pe cand, culmea, se afla in exil, mai intai in Iraq apoi in Franta (deci pe cand puterea sa militara sau economica era de facto nula).
- Revolutia Bolivariana din Venezuela [21 – [Bolivarian Revolution](#)] incepand aproximativ in 1992-1994 si inca in desfasurare, in care Hugo Chavez si grupul de sustinatori ai idealurilor Revolutiei Bolivariene au ajuns sa capate putere facand uz, aproape exclusiv (in etapa capatarii de putere) de ideologie.
- Ascensiunea la putere si consolidarea ei de catre Presedintele Vladimir Putin in Federatia Rusa, care Federatie suferise si ea regrese enorme in anii 90, frizand cu dezastrul total si colapsul. Vladimir Putin a acces la putere, in opinia autorului, infiltrand (sustinut fiind desigur de multe alte persoane) ceea ce se numea „familia” Rusa din perioada detinerii puterii in Federatie de catre tradatorii Gorbachev-Eltin si acolitii „noi ordini” de atunci (asa zisi oligarhi – cei rai – precum [22 – [Mikhail Khodorkovsky](#)] si altii), facandu-i sa creada ca ar fi de partea lor, interesat doar de bunastarea personala si putere si neavand teluri ideologice. Insa, rata de aprobare prezenta de peste 80% din populatie a activitatii Presedintelui Putin (vezi surse Occidentale aici [23 – [Washington Post, How to understand Putin’s jaw droppingly high approval ratings](#)]), rata care a oscilat in intervalul 60-80% de la preluarea presedintiei (fata de 2% cu cat a „iesit” Boris Eltin – vezi din nou surse Occidentale [24 – [A bold buffon](#)]), rata care ii asigura nu doar castigarea unor alegeri ci si existenta unor colaboratori efectivi in diferite segmente si zone atat in aparatul statului cat si in afara lui, este intemeiata mai mult pe **ideologia emergenta** (cea rezultata din actiuni si efectele actiunilor) decat pe vreo ideologie declarata (vezi de pilda [25 – [GDP of Russia since 1989](#)]). In fapt, la preluarea puterii in 1999, multi probabil (autorul cel putin) il priveau ca „acelasi lucru” („more of the same”) cu precedesorul sau, pur si simplu un alt „warlord” distinct de cei Occidentali. Faptele insa au demonstrat ca nu a fost o astfel de persoana ci a actionat si continua sa actioneze in rezolutia unei ideologii personale, ideologie a

libertatii (fapt probat de pilda prin refuzul de a trada poporul rus [si popoarele lumii de altfel] prin alaturarea elitelor Occidentale in ciuda numeroaselor momiri in acest sens (vezi discursul elucidator de aici [[26 – Vladimir Putin - „I am not your friend, I am president of Russia”](#)]), spre deosebire de pilda de Alexis Tsipras [[27 – Alexis Tsipras](#)] care odata ajuns prim ministrul Greciei, pe fondul unei retorici anti-Occidentale s-a inteles cu acestia, tradand).

Desigur exista si exemple in care populatia a sustinut in parte sau in mare parte diferite grupari care se clamau exponente ale unei ideologii a libertatii si democratiei, care insa erau in fapt exponenti ai celei opuse. Ma refer de sigur la revolutiile colorate, printre care si ,revolutia’ romaneasca din 1989 [[28 – Romanian Revolution](#)].

Amenintarile viitorului

Atentie deosebita trebuie acordata faptului ca toate schimbarile benefice (si si nebenefice) ce au avut loc in lume in ultimii 300 de ani, incepand de la Revolutia Franceza din 1789, precum si in genere schimbarile societale survenite in istoria umanitatii au fost posibile si s-au produs datorita legaturii determinante intre puterea politica si puterea militara. Astfel, armatele fiind alcatuite din oameni (care erau si inca partial sunt membrii ai societatii, nu o patura complet distincta), a detine putere militara (de catre un individ sau un grup oarecare de indivizi) echivaleaza cu a detine influenta asupra unor oameni care au influenta asupra altor oameni care in genere, atat direct cat si indirect conduce la influenta asupra membrilor fortelor armate (in deosebi asupra soldatilor!), asupra producatorilor si inginerilor responsabili cu producerea de armament si asupra oamenilor de stiinta care dezvoltati principiile si prototipurile noilor tipuri de armament (cum ar fi bomba nucleara de pilda; vedeti, ca o paranteza utila si cazul sotilor Rosenberg [[29 – Julius and Ethel Rosenberg](#)], cetateni americani care au optat sa isi sacrifice propria viata dezvaluind in secret componentele programului atomic al SUA catre URSS, in crucialii ani 1945-1950). De remarcat ca aceasta influenta (sau Putere) nu trebuie neaparat sa fie de natura ideologica, sau benevola. Toate parghiile de putere (discutate partial in [[3 – Asupra Puterii](#)]) pot fi folosite pentru a capata influenta.

Insa daca un grup restrans de indivizi malefici (cum sunt o mare parte din membrii elitei politice ilegitime Occidentale) ar ajunge detina puterea militara fara cea politica atunci revolutiile, in sensul tipic al termenului

(schimbare din interior) ar putea deveni imposibile. Chiar si in astfel de situatii sumbre ar putea exista totusi posibilitatea improbabila totusi a pacalirii acestor indivizi malefici pentru a-i priva de putere sau, cea obligatorie altminteri de eliminare prin confruntare militara a puterii lor.

Astfel de situatii de detinere a puterii militare fara puterea politica pot aparea pe viitor datorita urmatoarelor factori:

- Sporirea gradului de automatizare care sa reduca numarul de personal „loial” necesar pentru productie.
- Avansurile tehnologiei informatiei care sa permita punerea controlului unui volum din ce in ce mai mare de echipament militar in controlul a din ce in ce mai putini oameni (e.g. emergenta dronelor de lupta, a sistemelor integrate de management al campului de lupta, etc.).
- Substitutia graduala a rolului personalului uman in activitatile militare in dauna unor sisteme tehnice robotice constand in inlocuirea soldatului sau ofiterului ca unitate primara de lupta de catre drone militare.
- Dezvoltarea domeniului software al Inteligentei Artificiale ca factor de substitutie a omului in procesele militare mai sofisticate. Vezi de pilda [[30 - New artificial intelligence beats tactical experts in combat simulation](#)].
- Dezvoltarea mijloacelor de monitorizare, control si coercitie individuala a omului, de natura chipurilor RFID implantabile sau a bratarilor electronice, in sa mergand – intr-un viitor mediu – pana la dispozitive „killer switch” de genul celor ilustrate in filmul Cloud Atlas [[31 - Cloud Atlas \(film\)](#)] pentru controlul ospataritelor dintr-o unitate de consum.
- Dezvoltarea si aplicarea tehnologiilor de control invaziv care priveaza individul uman de capacitatea exercitarii propriei vointe, actiunile sale fiind dictate de liniile directoare ale celor care configureaza astfel de dispozitive de control. Acest gen de tehnologie nu exista in prezent - autorul avand in minte ceva de natura unor implanturi cerebrale care se reguleze functiile superioare ale creierului -, in sa dezvoltarea intr-un viitor mai indepartat a sa nu poate fi exclusa. Chiar si in prezent s-a reusit transmiterea de mesaje „direct de la creier la creier” (uman) (vezi [[32 - Brain-to-brain 'telepathic' communication achieved for first time](#)]) si de asemenea s-a reusit stabilirea unor canale de comunicare directa intre creierul unor soareci, prin unul din soareci a transmis „instructiuni” altuia despre ce sa faca (instructiuni benevole, nu imperative in

acest caz) (vezi [[33 - Mind-reading rodents: Scientists show 'telepathic' rats can communicate using brain-to-brain](#)]).

Cultura societala umana este determinata de cooperarea intre indivizi care nu se cunosc (cunosteau).

Pe cat de eronata este metafora societatii drept contra-parte in vreun fel de „pact social”, trebuie negresit tinut cont de faptul ca oamenii impartasesc o trasatura constitutiva extrem de benefica, neprea intalnita la alte specii de animale:

- Capacitatea de a colabora cu necunoscuti. Astfel, omul va putea merge la un magazin (e.g. supermarket) si fi increzator ca vanzatorul ii va oferi produsele dorite fara sa il cunoasca anterior si fara sa aiba o relatie sociala cu acesta. In mod similar, cand merge la spital este preluat de un medic (despre care individul are increderea ca a absolvit o scoala medicala, avand competente recunoscute de altii prin diploma, fapt atestat de simpla lui prezenta in cadrul spitalului in capacitate de medic [deci cooperand indirect si cu persoane „invizibile”, gen conducerea spitalului, Ministerul Sanatatii, si chiar paza spitalului]) care poate nu l-a mai vazut niciodata in viata pe pacient si nici viceversa si totusi cooperarea decurge in aceasta situatie aproape la fel de bine ca si cum cei doi ar fi fost prieteni vechi. Mergand si mai departe: In mai toate organizatii mari, directorul general (CEO) nu va schimba macar o vorba cu cea mai mare parte a angajatilor; poate ca unii nici macar nu il vor auzi vorbind vreodata si nici nu vor stii cum arata. Insa (si acest lucru tine de stiinta managementului, nefiind tipic in mod neaparat societatii Occidentale si nici daunator prin faptul insusi) acest director general (CEO) coopereaza cu acesti angajati pe care nu ii intalneste niciodata; si ei cu el: CEO-ul asigura ca cei de la contabilitate vor vira luna de luna salariul fiecarui angajat de pilda, iar in schimb, angajatii lucreaza producand acele repere sau prestand acele servicii care sunt stabilite (si comunicate indirect) de catre conducere.
- Vezi [[34 - How is Human Cooperation Different](#)].

Acestea trasatura a oamenilor de a coopera in absenta unor relatii interpersonale directe prezinta un enorm beneficiu potential: Revolutionarii si promotorii unei societati libere pot coopera unii cu altii in temeiul unui scop comun, fara a se cunoaste macar (cum de pilda eu

acum ca autor cooperez cu o parte dintre voi, cititorii, fara macar a stii ce fel de oameni vor parcurge si intelege acest articol, si fara macar ca voi sa existati concret la momentul scrierii lui, inainte de a-l publica). Un exemplu de astfel de cooperare este cel al lui Stalin cu Lenin. Au lucrat in rezolutia acelorasi deziderate multa vreme fara a se cunoaste si fara a stii unii de altii chiar.

Un alt beneficiu enorm al acestei capacitati umane este potentialul de a proiecta si infaptui un construct societal marcat de cooperarea oamenilor in scopul mentinerii unui cadru normativ, moral faptic, nu doar declarativ. Astfel, daca noi ca indivizi vom reusi ca cei care au drept valori directoare si care in mod faptic ar veghea la infaptuirea si respectarea unui cadrul societal moral (pe gustul fiecaruia in privinta moralitatii, pe principiul **la ideologie se adera**) sa aiba si puterea militara si politica sa combata pe cei care, din interior sau exterior vizeaza tocmai erodarea, distrugerea unui astfel de cadru sau perpetuarea unui status-quo al unei societati care nu este libera, atunci idealul unei societati libere poate fi infaptuit. De asemenea, este obligatoriu sa instituim si masuri astfel incat cei care, chiar si avand la un moment dat putere [militara/politica], sa o piarda in momentul in care inceteaza sa mai fie exponenti ai valorilor libertatii. Acest lucru a fost realizat si ilustrat cu succes (ca practica functionala, operativa a organismelor statului) de catre membrii Comunei de Paris [35 – Paris Comune] (cea din 1871), unde cei aflati „la putere” nu aveau vreun mandat pe durata minima, putand fi alesi sau demisi oricand, fara vreun motiv anume specificat (fiind cazul pierderii increderii desigur in practica). Functionarea Comunei pana la infragerea ei militara **externa** in Mai 1871. Indiferent ce credeti despre comunism, fie ca ideologie, fie ca „practica”, tineti cont ca in acest mod sunt guvernate si controlate si corporatiile si organizatiile economice (mai ales cele Occidentale, private): Consiliul de Administratie (AGA la noi), numit de actionari (care in cazul societal ar fi membrii societatii) numeste si demite oricand conducerea superioara a companiei (CEO, directori, etc.), care acestia din urma dau socoteala detaliat si executa cu strictete (si aducand propria contributie creativa operationala desigur) instructiunile celor dintai. Daca un CEO tradeaza este demis. Si demis cu mult inainte de a reusi sa faca prea mult rau. Multe acorduri intre companii mari necesita acordul Consiliului de Administratie sau chiar al actionarilor. Mai mult activitatea sa este controlabila (si adesea controlata – inclusiv folosind tehnologii software precum cele de Business Intelligence) permanent.

In temeiul acestei capacitati umane de cooperare in absenta relatiilor personale directe, devin posibile formaturi de actiune aparent societala (gen eforcementul legislatiei penale) si

interactiuni care depasesc modelul „Pay Back” si „Pay Forward” [36 – Pay It Forward], mergand spre si chiar depasind modelul economic bazat pe cadouri [37 – Gift economy], al carui promotor este si autorul.

Insa expectatia acestei cooperari stereotipe (in temeiul *rolurilor si functiilor societale de moment*) naste si riscul susceptibilizarii populatiei la manipulare si minciuna, in sensul ideilor enuntate in sectiunea „Societatea nu exista prin ea insasi”. Acest risc se produce in prezent in societatea Occidentala in mare parte si fiindca minciuna si falsitatea increderii in *schemele societale curente* (i.e. care oameni anume ocupa ce roluri in societate; e.g. cine e judecator, cine e politist, etc.) izvoraste din faptul ca pana de curand cea mai mare masa a populatiei Occidentale nu a ajuns inca sa „sufere pe propria piele” realitatea obiectiva. Cel putin nu intr-un mod decisiv. Elita ilegitala Occidentala se afla inca in etapa de acumulare si consolidare a puterii. Dupa cum am enuntat mai devreme, ar fi prematura intereselor ei proclamarea dictaturii. Mai mult, costul economic (i.e. cine cat de mult si greu munceste [el personal], cat de bine traieste material si ce context de securitate si social are in schimb) a fost suportat in secolele XX-XXI de catre populatii din zonele „satelit”: America de Sud, Europa de Est (dupa 1990), Japonia, Mexic si Orientul Mijlociu. Acest cost a fost suportat efectiv prin exportul de forta de munca ieftina (i.e. spre deosebire de produse sau servicii complete) – a carei contraprestatie nu permite acumularea semnificativa de capital de catre prestator (fiind in esenta stare de servitute nu fata de un anumit „stapan” ci fata de „stapanirea Occidentala” in ansamblu, nu chiar de tipul sclaviei, dar in care victima lucreaza in esenta pentru a-si acoperi strict costul vietii, si adesea la un nivel scazut de confort si traind sub amenintarea perspectivei somajului), exploatarea resurselor naturale din respectivele teritorii (petrol, hidro, metale rare, etc.) fara compensarea populatiilor autohtone, adesea si cu poluarea mediului de acolo, prin extragerea unora din membrii acestor populatii din habitatul original – fete in genere - pentru a functiona in sclavia sexuala sau pentru a servi drept neveste (mai rar sotii) elitelor Occidentale si celor pe care acestea doresc „sa le momasca” sa li se alature. Extragerea in aceste scopuri se realizeaza prin tehnica reducerii la saracie: victimele acestei forme de exploatare hegemonica sunt confruntate fie cu optiunea cooperarii (acceptarii sotilor impusi – nu neaparat „dupa nume” ci la nivel de clasa sociala) fie cu cea a reducerii la saracie grava – partenerii care ar fi preferati in mod „sentimental” sa zicem de catre ele, de regula din teritoriile de bastina fiind privati de posibilitatea de a se sustine si pe ei, daramite de a sustine o familie. Imoralitatea acestei practici consta in aceea ca victimele (atat persoanele extrase cat si potentialii lor parteneri „preferati”) sunt private de libertatea de a exploata liber resursele naturale ale

teritoriilor statelor de bastina, de a se asocia liber si de a dezvolta industria si agricultura si de a se angaja in comert, prevenire care survine prin mijloace militare si de ocupatie. Mai rar, in deosebi in trecut (pana prin anii 1990-2000 in aprecierea autorului) dar pe o scara mult redusa si in prezent, „fetele frumoase” pot ajunge sa faca obiectul sclaviei sexuale directe (neconsensuale, fortate). De asemenea, anumite practici indoelnice cel putin practicate de elitele europene (parte a puterii Occidentale) se zvoneste ca ar continua si in prezent cum ar fi vanatoarea anuala de copii pe un domeniu regal al Europei de Vest.

Per ansamblu insa, capacitatea necunoscutilor de a coopera in cadrul unor structuri si sisteme voluntare, stereotipe este benefica. Insa, este cruciala atentia acordata „popularii” schemelor cu indivizi: exista o minoritate periculoasa de indivizi umani, anume psihopatii [38 - [Psychopathy](#)] inteligenti care au capacitatea de a poza in exponenti sinceri ai oricaror valori, avand un talent natural pentru disimulare si in genere manipularea nevoilor, trebuintelor si relatiilor interumane (nu doar cele in care sunt si ei parte) pentru extragerea de putere personala. In genere, schemele oricarui organism al statului nu trebuie sa fie rigide: mai ales la inceputul acordarii de putere cuiva, in absenta unor factori afirmativi privitori la buna sa credinta (e.g. in cazul lui Hugo Chavez, al lui Salvador Alende, etc.), increderea nu trebuie acordata privitor la orice si nici nu trebuie sa persiste „implicit” in timp, iar pierderea increderii **trebuie** (MUST) sa echivaleze cu pierderea puterii (nu neaparat si a vietii inasa!). La fel de periculos inasa este abtinerea de la acordarea de incredere cuiva care chiar ar fi de incredere (in sensul de a se comporta asa cum cel care acorda incredere se asteapta ca o va face) si ar putea aduce o contributie pozitiva ampla. Gestiunea increderii este fundamentul muncii in domeniul de contra-informatii [39 - [Counterintelligence](#)], domeniul vital functionarii oricarui grup cat de cat numeros si variabil in timp ca si componenta si fara de care nici un stat nu poate exista in zilele noastre.

Fabrica societatii actuale

Pentru ceva ce nu exista prin ea insasi, Societatea are un efect surprinzator de amplu asupra indivizilor. In aceasta sectiune sunt discutate cateva aspecte deosebit de importante si modul in care ele afecteaza Fabrica Societatii Occidentale. Desigur, aceste aspecte afecteaza in fond fabrica aproape oricarei societati si joaca un rol important in procesul de proiectare societala. Insa modul concret in care ele afecteaza societatea si indivizii este discutat raportat doar la cea Occidentala (care poate fi intelesa in mare ca incluzand America de Nord, Europa de la Vest de fluviul Dnper, Marea Britanie, America Latina cu exceptia

Venezuelei, Boliviei, Cubei, Nicaragua si intr-o mai mica masura a altor state precum Argentina, Ecuador, Brazilia, apoi incluzand Australia, Japonia, cele mai multe tari din Oceania, Arabia Saudita, Jordan, si ca intreg Orientul Mijlociu cu exceptia Iran, Irak, Syria, Yemen, precum si alte zone in care influenta si cultura societala Occidentala sunt prevalente sau in curs de impunere).

Rolul determinant al organizatiilor secrete

In orice societate, fie justa fie injusta, fie libera fie dictatoriala, factorul determinant al caracterului sau atat prezent cat si viitor a fost si inca este dat de societati secrete: fie ele parte a asa-zisului aparat statal (servicii secrete), fie parte a unor organizatii parastatale (gen masonerie), fie ca parte a unor asocieri spontane fara nume sau specific general (e.g. bolsevismul, asocieri tribale sau cabale, asocieri spontane de persoane).

Este aproape imposibil sa fie supraestimat rolul acestora in cursul istoriei omenirii, atat in bine cat si in rau.

Caracterul secret se refer indeosebi la tinerea sub secret al scopurilor urmarite si al componentei respectivei organizatii sau asocieri. Acest imperativ izvoreste, in cazul celor cu scopuri impotriva oranduirii existente, din necesitatea de a eluda represiunea (justa sau injusta, dupa caz) a puterii prevalente. In cazul celor care fac parte din puterea prevalenta imperativul izvoreste tot din considerente de securitate: chiar daca ei apartin puterii prevalente a momentului, nu inseamna ca acea putere are un caracter absolut – deci poate fi inlocuita sau infranta. Tineti minte ca **rebelul de astazi, poate fi regele de maine si vice versa**. Astfel de interschimbari nu doar ca pot avea loc, ci si au avut loc si au loc adesea, in deosebi in perioadele de flux societal, de razboi sau in genere in crize naturale sau provocate.

Istoria moderna a omenirii a fost determinata aproape exclusiv de succesul sau infrangerea diferitelor actiuni ale societatiilor secrete. Bineinteles, istoria este mai mult decat biografia unor oameni celebri, insa atat progresul cat si regresul au fost urmarile unor actiuni punctuale, planificate si desfasurate (initial) in secret. De la asasinatale regale din perioada feudalismului Francez, la extraordinara Revolutie care a reusit desi a fost infranta (Revolutia Franceza din 1789), la succesul bolsevismului (comunismului) inspirat din cea dintai (care a

fost nevoit in perioadele initiale sa se finanteze prin practici specifice banditismului), la rasturnarea comunismului prin instaurarea tradatorului Gorbachev si a gastii sale la sefia URSS, la caderea statelor din Europa de Est in prima revolutie colorata din secolul XX, la renasterea militara a Federatiei Ruse reusita datorita secretului in care s-a desfasurat, si multe multe altele (unii atribuie chair reusita Imperiului Roman contra culturii Dacice, tradarii lui Decebal de catre unii din anturaj) au fost posibile doar gratie secretului. In toate aceste cazuri, marea masa a populatiei a fost fie beneficiarul pasiv, fie victima pasiva a acestor schimbari.

Crimele de un cinism imposibil de cuprins cu mintea ale nazistilor din perioada celui de-al doilea Razboi Mondial ilustreaza cat de putin reconfortanta este calitatea imaginara de a fi „pasiv”, „neutru”, „si cu unii si cu altii”: peste 26 de milioane de oameni, incluzand desigur femei, copii, sugari au fost anihilati desi nu prezentau vreun pericol militar, doar in temeiul simpatiilor lor nemanifeste (si uneori inca inexistente) fata de ideologia comunista si bolsevism. Mai cinic este ca initial aceste milioane de oameni nu au opus rezistenta fizica (care ar fi fost intr-adevar fara sanse de izbanda, dar care ar mai fi prelungit intervalul de timp necesar exterminarii lor) – la inceput din dorinta de a isi salva sotiile si copiii (care erau executati in caz ca cel vizat nu coopera), iar dupa ce acestea au fost exterminate, din neputinta ori din temerea de suferinte fizice mai ample. Daca lupta pentru libertate nu va atrage, incercati macar sa nu deveniti victime pasive – sau, mai rau, scuturi umane, ingreunand demersurile altora de a infraga raul. Si intotdeauna tineti minte vorba lui Napoleon: **„Cel care nu doreste sa isi hraneasca armata proprie, in scurt timp va ajunge sa o hraneasca pe a inamicului”**. Din pacate, natura compozitiei ideatice a societatii actuale face imposibila o neutralitate sau o ignoranta ferice: acest lucru este datorat faptului ca elita ilegitala Occidentala, care isi are radacinile in o parte din aristocratiile Britanica – care la randul ei isi are radacinile in ramasitele Imperiului Roman -, nu permite o astfel de alternativa.

Revenind la problematica asociierilor secrete, sunt important de notat urmatoarele aspecte:

- Infiltrarea reciproca si profunda. Adesea un anumit grup secret – in deosebi cand prezinta potential de izbanda, sau se apropie de aceasta -, va fi infiltrat de persoane (spioni, agenti de influenta) apartinand unei filozofii contrare. Mai mult: chiar si acest sub-grup care il infiltreaza pe primul, poate fi la randul sau infiltrat de agenti sub acoperire mai profunda. Un exemplu graitor in acest sens, este regasit desigur tot in Revolutia Franceza:

- o Initial, masoneria care (in aprecierea relativa a autorului) la acel moment era (ca si in prezent) un instrument de cooptare, control si servire a elitei politico-militare a momentului – aristocratiile feudale, a fost infiltrata de oameni care aveau sau au dezvoltat ideea libertatii. Contributia Lojei Egalitatii Perfecte (inglobata ulterior in [40 – **Grand Orient de France**]) la infaptuirea Revolutiei Franceze este in genere recunoscuta unanim. Astfel, o societate secreta, menita sa fie elita ascunsa ce tine la putere aristocratiile a fost in parte compromisa de o alta societate si mai secreta care a actionat in launtrul sau.
- o Exemplul personal fabulos al lui Louis Filippe d’Orelans (Louis Filippe Egalite) [41 – **Louis Filippe II, Duke of Orelans**], care aristocrat fiind a sustinut si nu doar cu vorbe ci si practic si determinant actiunile revolutionare este inca o parte a acestui exemplu. El insasui a fost executat desigur cand Revolutia Franceza a fost infranta.
- o Dupa preluarea puterii de catre revolutionarii francezi (condusi de Maximilien Robespierre [42 - **Maximilien Robespierre**]), chiar in launtrul lor s-a manifestat influenta si efectul actiunilor unui grup secret contra-revolutionar care a fost victorios, lucru ce a condus in cele din urma la Reactiunea Thermidoniana [43 – **Thermidonian Reaction**] si instaurarea Directoratului.

Lupta dintre intelligence si contra-informatii este una manifesta, vivida si prezenta de cand lumea; si acest lucru va continua probabil mult dupa ce arme capabile sa distruga intregi sisteme solare vor fi fost inventate.

- Componenta eterogena. Societatile secrete cuprind atat oameni bine-intentionati, cat si oameni rau-intentionati (indiferent ce ideologie urmeaza in mod prevalent); atat oameni virtuosi, cat si nevirtuosi; atat genii cat si dobitoci.
- Manipularea. Ce ar fi o societate secreta care nu isi manipuleaza proprii membrii? Probabil una neoccidentala. Poate cel mai important mijloc in arsenalul puterilor imperiale este capacitatea de a intuneca mintea si convingerile omului prin doua mijloace:
 - o Aparenta de normalitate si meritoriu: Probabil un nou membru al unor loje masonice va fi, cel putin la inceput, mai degraba uimit de cat de extraordinari, cat de virtuos, cat de morali, etc., sunt noii lui „frati” decat oripilat de scopurile finale declarate sau manifeste ale acestei organizatii anglosaxone. Aceasta impresie poate fi cu atat mai mult

intretinuta de cooptarea in astfel de grupari a unor persoane cu adevarat extraordinare (si extraordinar de naive), tocmai pentru a perpetua aceasta aparenta.

o Cooptarea. Desigur ca atunci cand un om sarac ce altminteri ar fi fost nevoit in cel mai bun caz sa lucreze 10-11 ore pe zi (cu tot cu transport si pauza de masa) in cadrul unei corporatii pentru un venit care abia ii acopera cheltuielile traiului va fi usor uluit cand va ajunge sa obtina (nu neaparat direct de la organizatia secreta – cat de la membrii sai) un venit de 100x sau 1000x ori mai mare. Acest individ, in absenta unui caracter deosebit de virtuos si meritoriu va fi probabil mai putin predispus sa isi puna problema moralitatii acelei grupari – ba chiar mai mult, va fi predispus sa creada in mod onest in adevaruri flagrante (despre aceasta sau in genere). Aceasta este o tehnica psihologica de intarire pozitiva („pozitive reinforcement”) prin care individul este determinat sa aiba convingeri false.

- Driftul organizational. Orice organizatie, inclusiv cele secrete, sunt supuse fenomenului de drifting organizational, care, in stadiile grave, face ca ceea ce au fost candva sa nu mai fie ceea ce sunt in prezent – chiar daca sloganele se pastreaza, actiunile si mai ales eficacitatea lor dispare, totul transformandu-se intr-o forma fara fond, intr-un elogiu surd al unui trecut glorios. Auto-increderea exagerata, nepotismul, pierderea vigilenței („lasatul pe o ureche”), oboseala, precum si schimbul generational pot accentua sau grabi acest drift. Desigur si actiunea agentilor infiltrati poate juca un rol determinant. Destructurarea sau distrugerea exclusiv externa nu fac parte din acest fenomen, fiind unul distinct.

In cele din urma, in a va ghida care organizatii secrete sunt potrivite pentru voi, le puteti trece pe toate prin filtru din [44 – [Despre Alegeri si Vot II](#)]. Insa cel mai adesea, fara o inteligenta manifesta (adica folosita efectiv, prin gandire, nu doar pentru a rezolva teste de IQ) veche veti alege aproape sigur prost la inceput. Ca atare, aveti in vedere urmatoarele principii directoare:

1. Oamenii tind adesea (adica aproape toti, mereu) sa subestimeze capacitatea altora de a minti persuasiv (de a manipula). In special in contextul *Controlului Informatiilor* [3 – [Asupra Puterii](#)] puteti fi siguri ca cele mai multe dintre convingerile voastre intemeiate pe „informarea” din surse

deschise vor fi false. Si nu, nu sunteti un caz special (cel putin nu in primii ani de cand ati pasit pe calea luciditatii). Si chiar mult timp dupa, tot vor ramane pe ici pe colo niste convingeri false, pe care nu ati ajuns inca sa le epurati din sistemul vostru cognitiv.

Cu alte cuvinte, **veti fi pacaliti**. Incercati insa sa faceti sa fie doar odata si cat mai putin.

2. Schemele conteaza mult mai mult decat structurile si sistemele. Si cu mult mai mult decat declaratiile de Misiune, Viziune sau Valori. Deci **cautati sa va asociati cu persoane real meritorii**. Evident la inceput veti fi pacaliti. Nu va lasati descurajati. In speta, cautati oameni care in mod vadit sunt manati de aceleasi idealuri ca si voi, care sunt dispusi sa le urmeze indiferent de efectul asupra propriilor persoane (daca le aduc beneficii sau daune), care nu sunt manati de dorinta de instarire sau Putere de dragul puterii (adica putere fara scop), persoane inteligente si.. mai mult.. persoane cu caracter Bun.

Iar caracterul Bun, il veti recunoaste aproape intuitiv (mai putin atunci cand veti fi manipulati – tineti minte ca membrii familiei Rockefeller sunt renumiti pentru sharmul si agreabilitatea lor; fiind totodata unele din cele mai grotesti fiinte imaginabile considerand scopurile si idealurile lor). Un om cu caracter bun va fi consecvent, va transpara ca fiind neamenintator (chiar daca inarmat si chiar daca a participat la razboi), sincer, deschis, neechivoc. In schimb unul rau, va incerca sa doar para astfel si cel mai bun marcar al lipsei sale de autenticiate este **echivocul**. Daca o persoana va naste trairea ca „pare ca e ceva in neregula cu ea”, daca vorbeste in insinuari si vorbe nespecifice care pot fi usor intoarse, daca nu raspunde specific ci generic, daca va simtiti mereu „pe ace” in preajma sa, probabil nu este genul de om cu care vreti sa va asociati. Vorba unui calugar ortodox cunoscut de autor: **Binele nu este Indoiala**. Acesta fiind spus, aveti in vedere ca, desigur, cei rai vor cauta mereu sa denigreze pe cei buni (in special pe cei buni si periculosi) in toate felurile posibile, cautand in primul rand sa va tina departe a ii cunoaste cu adevarat, ori de a va asocia cu ei.

3. **Binele si Raul se disting nu prin mijloacele folosite, ci prin scopul urmarit**. Ambele parti vor folosi inselaciunea, infiltrarea, armele, compromisul, executiile si asa mai departe. Ceea ce le distinge insa este scopul urmarit. Cel urmarit EFECTIV, nu cel declarat ca fiind urmarit.

Dintre toate acestea, ultimul element este atat de important, incat merita repetat spre tinere de minte si folosire:

Binele si Raul se disting nu prin mijloacele folosite, ci prin scopul urmarit.

Societatile si asocierile vor continua sa existe si sa joace un rol predominant. Daca gruparile din jurul vostru nu va reprezinta (ori nu stiti daca va reprezinta caci nu va ofera elemente care sa va permita sa decideti), infiintati voi singuri o organizatie care sa va reprezinte, chiar si alcatuita doar din voi initial.

In cele din urma, este important de notat ca o societate libera, legitima va cauta sa restranga pe cat posibil necesitatea secretului in actiunile ori fata de membrii sai. Ca principiu general, optiunile politice si asocierile nu ar trebuie sa aiba caracter secret (societatea trebuie sa poata sa le ofere securitate acestora fara a fi necesar secretul, cel putin nu pe o scara ampla). Ele reprezinta temeiul informational prin care oamenii aleg pe cine sa sustina si pe cine nu, in temeiul liberei asocieri si dezasocieri si dreptului de a fi corect perceput si de percepe corect pe altii (vezi [1 - [Asupra Libertatii](#)]). Secretele ar trebui sa cuprinda doar tehnologii militare de varf, coduri de acces pentru folosirea lor, precum si arareori dispozitia tehnicii militare. In termeni fundamentali, nu este gresita intuitia cum ca, in principiu, cel care infaptuieste Raul doreste sa se ascunda, doreste secretul. Persecutia jurnalistului Wikileaks Julian Assange [[45 - Julian Assange](#)][[46 – WikiLeaks](#)] care a publicat multe detalii despre actiuni imorale militare ale Occidentului ilustreaza acest punct. Insa tineti cont ca si revolutionarii francezi, precum Maximilien Robespierre [[42 – Maximilien Robespierre](#)] daca ar fi fost descoperiti inainte de momentul oportun ar fi fost exterminati (fara vreo aplecare prea ampla asupra temeiurilor juridice) si acum multi dintre voi ati fi trait sub imperiul fricii ca daca nemultumiti feudul care detine terenul de care sunteti legal legati, el v-ar putea ucide prin fierbere (cum se intampla in trecut, in Rusia feudala de pilda, nu arareori [[47 – Napoleon, E.V. Tarle](#)]).

Legatura insurmontabila dintre politic si economic

Un aspect nefast al prezentului este legatura stransa intre capacitatea politico-militara si economic. Prin economic se face referire la dezvoltarea, productia, distributia, consumul si alte asemenea de bunuri si servicii, nu la sistemul monetar, la bani, ori la bogatia „din conturi”.

Orice individ sau grup care este implicat in proiectarea societala, trebuie sa tina cont de importanta economicului. Si doar fiindca altfel nu vor putea fi produse armele necesare pentru a se apara de amenintari externe, ori chiar el insusi nu va reusi sa supravietuiasca fizic (fara hrana de pilda) suficient incat sa vad proiectul sau infaptuit.

Caracterul deosebit de important al economicului este dat in parte de faptul ca inglobeaza **asigurarea satisfacerii unor nevoi fiziologice imperative** oamenilor, fara de care acestia nu pot supravietui organic. Apoi, intr-o alta masura este dat de faptul ca inglobeaza **productia de bunuri si construirea de capabilitati militare**, fara de care, din nou, supravietuirea colectiva nu ar fi posibila – cel putin nu cat exista sau ar putea exista un adversar extern (chiar si doar unul si initial lipsit de putere) cu viziuni contrare. Aceste principale doua aspecte sunt valabile indiferent de caracterul, determinarea ori spiritul de sacrificiu al unui agent de infaptuire al proiectului societal. In cele din urma, economicul este important fiindca el determina gradul concret in care diferiti indivizi vor sustine respectivul proiect societal, pe promotorii or infaptuitori lor, ori actiunile lor. Astfel, economicul determina si **returul individual al modelului societal**: cine si cat de usor va avea conditii locative mai bune, cine si cat de usor va avea parteneri sexuali ori romantici mai calitativ (subiectiv pentru acesta), cat e mult din timp va trebui sa isi sacrifice facand altceva decat doreste in acel moment, de ce nivel de calitate a serviciilor va beneficia si asa mai departe.

Privitor la economic ca asigurand satisfacerea unor nevoi fiziologice, sunt demn de notat urmatoarele aspecte:

- In societatea actuala opresiva Occidentala, putina lume moare de foame. Ma refer efectiv sa sufere de malnutritie ori sa sucombe din lipsa de nutrienti in organism. Desigur, hrana este proasta. Desigur obtinerea ei este incerta, nesigura. Insa cel mai important este ca este „oferita” in schimbul cedarii oricarei forme de putere ori perspectiva de dobandire a ei: timpul individual necesar a fi petrecut (de muncitori, inclusiv de ingineri) pentru dobandirea minimului necesar pentru trai exclude disponibilitatea temporala sau energetica pentru ca individul sa efectueze orice alte actiuni independente, inclusiv deci cele cu caracter politic, militar ori social (nevand timp, ori fiind prea obosit). Iar acest timp solicitat de institutile Occidentale de ocupare a fortei de munca (corporatii, etc.) este in mod deliberat supradimensionat

(productia in 20h/saptamana este similara cu cea in 40h), in deosebi in domeniul intelectual (iar domeniul manual in curand va disparea complet ca ocupatie, fiind inlocuit de roboti industriali) – despre acest lucru se povesteste inclusiv in materialele educationale de management. Scopul urmarit este desigur incapacitarea individului in a forma, adera sau sprijini grupuri care sa prezinte o amenintare legitima pentru status-quo.

- Cei mai multi oameni, confruntati cu amenintarea insecuritatii alimentare ori fizice, vor cauta sa si le asigure pe acestea cu aproape orice pret (conform inclusiv principiilor ierarhiei nevoilor a lui Maslow [48 – [Maslow’s hierarchy of needs](#)]). Acest aproape orice pret in genere poate fi infrant doar de **iubire** (fata de persoane ori fata de idealuri). El presupune insa inclusiv supunerea ori sustinerea (mai sincera ori mai putin, mai ampla ori mai putin) a celor care ofera la schimb satisfacerea lor, inclusiv daca sunt grupari criminale ori implica actionarea contrar valorilor ori convingerilor proprii. Ca atare, o masa de manevra constand in persoane tinute la limita infometarii poate fi periculoasa (atentie! Acest aspect nu se aplica in mod uniform tuturor indivizilor ori tuturor populatiilor, cum insa Asediul Leningraului [49 – [Siege of Leningrad](#)] demonstreaza). In prezent, elita ilegita Occidentala recurge la mijloace si mai rafinate de control si cooptare fortata: pe langa hrana si adapost, ofera iluzia sigurantei fizice (contra violentelor, in special a celor cauzate de ei indirect), precum si pun un mare accent pe **ego**: tratarea cu un fals respect si aparenta demintate a celor controlati astfel ii face pe multi mult mai susceptibili. Astfel, chiar daca de pilda voi insiva ati prefera saracia ori chiar moartea aservirii fata de Rau, tinenti cont ca o mare parte a oamenilor *care nu sunt intrinsec rai*, vor putea lupta contra voastra (cu mai multa sau mai putina convingere, ori fara sa reflecteze asupra acestui aspect) fiindca psihologia lor nu le confera suficienta tarie ori luciditate sa opteze asemenea voua.

- Oferirea de hrana si adapost gratis nu se coreleaza intotdeauna cu sustinerea unui astfel de sistem de catre cei saraci. In speta nu de catre cei saraci si nemeritii, carora elita ilegita Occidentala le ofera un targ mult mai bun (pentru a-i transforma in masini de vot, respectiv de protest ori chiar a-i implica in actiuni criminale), „platindu-i” evident din productia realizata de voi, cei care sunteti inteligenti, capabili ori cinstiti. Elitele super-puternice imorale vor cauta mereu persoane defavorizate slabe de inger, cu inteligenta redusa si

perspective nule sau aproape nule intr-un sistem meritocratic pentru a ii transforma in „carnea lor de tun”, ori in calai (cum a fost cazul infamelor Einsatzgruppen naziste, responsabile de exterminarea politica a populatiei din teritoriile cucerite).

- Este important ca agentii schimbarii meritorii si legitime sa fie sustinuti material in mod consecvent pentru a isi putea dedica eforturile procesului societal. Autorul insusi de pilda a fost nevoit sa aiba un hiatus de 3 ani in privinta acestor preocupari (manifestat si prin lipsa publicarii de noi articole pe Reflectii despre Societate) datorat imperativului de a reumple visteria in absenta unei finantari externe. Sustinerea trebuie sa vizeze in deosebi elementele esentiale ale supravietuirii (spatiu locativ, hrana, apa), transportul (inclusiv aerian) si, in masura posibilului securitatea fizica.
- Un sistem societal care nu poate asigura „painea” (nevoile fiziologice imperative) populatiei constituente este nesustenabil. El nu poate dainui in timp.
- A primi hrana gratis nu este un drept. Nimeni nu este indreptatit la hrana produsa de altii doar in temeiul faptului ca e ok ori ca exista. A impiedica oferirea de hrana gratis, pe criterii politice este o imoralitate grava inasa, in masura in care criteriul politic respectiv este unul moral. Ca atare, este necesara o analiza amanuntita a cadrului faptic concret atunci cand se ofera sau se impiedica primirea de hrana gratis (ori de „ajutoare umanitare”). O abordare generala este insuficienta.

Privitor la economic ca asigurand productia de bunuri si construirea de capacitati militare, sunt demn de notat urmatoarele aspecte:

- Bunurile militare – arme sau altminteri, nu apar din aer. Este necesar sa fie produse. Pentru aceasta este necesar sa fie construite fabrici specializate care sa le produca (iar pentru acestea inase sunt necesare fabrici de ciment, etc.), sa fie dezvoltate si exploatate mine din care sa se extraga materii prime, sa fie construite mijloace adecvate de transport ale lor, si asa mai departe. Insa cel mai important – crucial, determinant – este faptul ca trebuie sa fie implicati oameni de stiinta si ingineri care sa le inventeze si proiecteze. Pentru toate aceste sunt necesar de avut in vedere urmatoarele aspecte:

- Disponibilul de **resurse naturale** in aria de control, incluzand varietatea lor, usurinta de a fi exploatate, gradul de securitate oferit de respectiva zona, etc.
- **Timpul** necesar producerii si punerii lor in functiune conform tehnologiei disponibile (nu a celei viitoare ori teoretice daca pana la dezvoltarea se depaseste momentul necesarului produsului finit). Degeaba nazistii cercetau avansat producerea armei nucleare (pe care prin cercetatorii lor care „s-au predat” americanilor in loc de sovieticilor au oferit-o elitei Occidentale), daca momentul punerii sale in functiune efectiva nu s-a produs inainte de infrangere.
- **Energia** necesara producerii si punerii lor in functiune. Prin aceasta se intelege in parte Energia totala necesara (masurata in Jouli) intregului proces de productie si punere in functiune. Include deci energia consumata de construirea fabricilor si infrastructurii necesare, a unitatilor locative pentru muncitori, a asigurarii hranii pentru acestia, si asa mai departe. Desigur trebuie tinut cont de randamentul concret energetic al surselor disponibile (petrol, nuclear, gaze naturale, hidro, etc.) precum si de specificul acestora (de pilda sezonalitatea productiei de energie solara, lipsa capacitatii hidro de a asigura mentinerea tensiunii constante in retea, etc.). Desigur, un bun planficator va avea in vedere si Energia consumata cu unitatile de specializare si educatie ale celor care produc, transporta sau utilizeaza aceste bunuri. Un concept esential conex este cel de Energie (embedded energy) [50 - Energy]. Acesta surprinde (partial) necesarul imperativ, material inglobat de un bun sau serviciu (excluzand costurile politice – cum ar fi profiturile, etc.).
- **Raritatea** specialistilor si resurselor necesare. Un bun cercetator in fizica teoretica este mult mai rar si mai greu de gasit decat un bun mecanic auto. Un geniu cu adevarat scilpitor este si cu mult mai rar inca (Romania, tara natala a autorului, a avut o lunga perioada o productie fenomenala per capitata de astfel de indivizi). Elementul Raritatii este distinct de cel al Energiei, Timpului ori Motivarii (desi in functie de cum este formulat procesul tehnologic – poate juca un rol: e.g. cu un inginer software bun (rar) se construiesc un sistem de aparare aerospatiale performant precum S-500 [51 – S-500 missile system] intr-un timp scurt; cu un inginer software slab se poate construi un sistem mai putin

performant intr-un timp mai lung – uneori acest lucru poate fi suficient. Razboiul este o arta nu un proces determinist).

- o **Motivarea** corespunzatoare a tuturor persoanelor implicate, de la ingineri, la cercetatori, la zidari, la doctori, la soldati, la soferi. Motivarea surprinde „costul politic” al unei actiuni, si cel mai adesea se raporteaza la economic: Ce primeste la schimb respectivul, sau macar cat de putin este prejudiciat. Insa aspectul motivational ideologic si sufletesc nu trebuie nici ele neglijate: Federatia Rusa in perioada 1999-2019 a reusit sa intreaaca la nivel de tehnica militara SUA avand un buget nominal de 14 ori mai mic (si de 20 de ori mai mic decat cel al statelor NATO luate la un loc), in contextul unei ample libertati de schimb valutar si de emigrare. De asemenea, costurile si beneficiile non-materiale nu trebuie sub nici o forma ignorate sau minimalizate. Daca un cercetator genial doreste sa in orgii cu parteneri atragatori de sex opus si nu ii se ofera acest lucru (decat eventual de catre inamic), probabil va fi mult mai indiferent la palatele si hrana oferita. Si mai complicat, daca doreste un anumit partener romantic anume, partener care este dorit si de alta persoana a carei implicare este necesara (ca sa nu mai vorbim ca poate avea o preferinta si vointa proprie), balansarea acestor dorinte si nevoi contrare devine o arta. In exemplul de mai sus este vorba de o instanta a problemei Stable Marriage, pe care si autorul a studiat-o ceva vreme (vezi [[52 – Farsighted Collusion in Stable Marriage Problem](#)]). In cele din urma, un actor (indiferent cat de important ori genial) care doreste lucruri cu un pronuntat caracter imoral (de pilda sa fie detina puterea asupra tuturor celorlalti, sa execute oameni in mod real nevinovati si nepericulosi, etc.) nu trebuie acomodat. Insa in temeiul principiului Realismului (vezi [[3 - Asupra Puterii](#)]), cerinte usor deviante cu intindere societala si temporala precum si impact redus pot fi realizate. In deosebi in contextul existentei unui inamic feroce care ar putea avea mai putine scrupule morale in acordarea lor. Balansarea acestor aspecte tine de Arta Razboiului.
- o **Securitatea**. In cele din urma, trebuie avut in vedere si faptul ca nimic nu poate fi produs in timp ce operatorul masinilor este impuscat. In domeniile creative (stiinta, inginerie, in deosebi software), o perceptie a lipsei de siguranta personala (mai mult sau mai putin iminenta) inhiba

creativitatea si reduce randamentul, uneori chiar complet. Ca atare, o securitatea prezentului (in spatiu si timp) este imperativ necesara pentru securitatea viitorului. Dupa cum va va fi discutat putin mai tarziu in acest articol, Securitatea costa. Mult. Si e normal sa fie asa.

- Logistica conteaza. Un tun care nu se afla pe campul de lupta atunci cand trebuie este inutil. Chiar daunator. Un soldat (sau 10.000.000) care nu se afla unde trebuie cand trebuie este inutil sau chiar daunator. A hrani 10 oameni aflati intr-un spatiu fizic strans nu este la fel cu a hrani 10.000.000 de astfel de oameni. Logistica presupune planificarea in timp (uneori pe zeci de ani) a actiunilor. Infaptuirea acestor planuri este strans legata de economic.

Privitor la economic ca determinant al returului individual al modelului societal, sunt demn de notat urmatoarele aspecte:

- Returul individual joaca un rol in contextul motivational si a celor mai virtuosi si determinati indivizi. Asigurarea justetei sale si masurii suficiente a lui este esentiala. Pe termen scurt si imediat, el se coreleaza cu Motivarea actorilor implicati in procesul societal militar, dupa cum a fost discutat mai sus. Pe termen mai lung (si ulterior victoriei militare sau in perioadele lungi de stabilitate externa de securitate), el joaca un rol in a defini insasi esenta societatii si de a asigura perpetuarea coeziunii ei. Dupa cum a fost discutat in [2 – [Asupra Fericirii I](#)], planeta noastra are suficiente resurse naturale ca si doar la prezentul nivel tehnologic sa sustina la nivel de conform maxim o populatie de cateva miliarde de oameni (deci o reductie de 90% sau mai mult a populatiei cum este atribuit ca obiectiv al masoneriei regulate nu se impune din punct de vedere al penuriei resurselor naturale). Confort maxim desigur nu inseamna un iaht personal pentru toti (care sa stea neutilizat 99% din timp). De asemenea, nu inseamna ca toti se vor casatorii cu aceeasi fata cea mai frumoasa.
- Propaganda Occidentala impotriva curentelor ideologice contrare a avut un ciudat succes cu privire la inocularea urmatoarelor idei false:
 - o Oponentii sistemului opresiv ar fi saraci (chiar needucati, lipsiti de potential, un fel de brute primitive caricaturizand putin) si sistemul propus de ei ar presupune saracie pentru voi. Nimic mai fals. Daca sunteti suficient de capabil (intelectual, etc.) incat sa prezentati interes pentru organizatiile elitei Occidentale, cu siguranta intr-o societate

libera ati primi mult mai mult si mult mai usor. In particular, si intr-o societate libera vor exista persoane dispuse si dornice sa va satisfaca poftele de diferite naturi pentru beneficii materiale, sufletesti ori de influenta. Ba chiar vor fi mai libere sa o faca si nu va fi necesara medierea elitei. Suplimentar, se creaza plenitudine prin schimbarea sistemului societal. Spre exemplu, daca in prezent exista poate doar 2-3 cartiere in orasul vostru care sa fie suficient de sigure (si desigur, ele permit doar atatea unitati locative, nu poate tot orasul trai acolo), daca toate cartierele ar fi sigure (similar cu modul in care se prezenta situatia in orasele inchise din URSS [53 - Closed city]), atunci desigur ca va fi mai mult pentru mai multi. Desigur daca aveti IQ-ul sub cel al maimutei, o predilectie catre violenta, un temperament instabil si nu acceptati sa vi se spuna „nu”, atunci sigur ca luxul pe care vi-l ofera elita dominatoare actuala pentru **nemeritul** vostru va fi superior (desi probabil nu cu mult daca nu sunteti violent ori cu tendinte psihopatrice) celui care vi s-ar cuveni si pe care l-ati primi intr-o societate libera. Insa pentru toti ceilalti, dupa cum va fi discutat putin mai jos, o societate libera ar inseamna beneficii personale mult mai ample si obtinute mult mai usor (mai putin timp si energie sacrificate facand ce nu doriti in acel moment, ori fiind altundeva, cu altcineva, ori in alt context decat ati prefera).

o Oponentii sistemului opresiv ar propune egalitatea returului individual pentru toti, indiferent cat contribuie acestia sau cat de meritorii sunt. Aceasta teza este de asemenea falsa. Fundamentul unei societati libere nu presupune acte obligatorii de caritate. Presupune in esenta capacitatea oamenilor de a isi pune in valoare capacitatile si posesiunile in mod liber, colaborand si asociindu-se (temporar sau durabil) cu cine vor. Desigur, un om de stiinta va fi probabil mai stimat si mai influent in ochii celor mai multi decat un mecanic auto. Insa returul individual va permite amandorura sa aiba o locuinta confortabila, suficienta hrana, etc. Si bineinteles acest lucru va conduce la schimbare a naturii fluxurilor de putere: daca un om nu mai este amenintat de riscul vital al insuficientei alimentare ori lipsei de adapost (ori executiei), va fi mai putin dispus sa faca ori sa suporte lucruri pe care altminteri ar fi. Insa, daca nu aveti o predilectie anume catre a avea oameni asupriti sub voi (daca nu manifestati dominanta) acest lucru poate doar sa va

favorizeze. Daca nu ma credeti, intrebati-va cand ati obtinut ultima data ceva concret (si ce anume) exercitand voi in mod direct acest gen de putere asupra cuiva. Iar indirect, ganditi-va daca intr-o societate libera respectivul lucru obtinut (e.g. camasi ieftine) nu ar fi fost obtinubil oricum fara imperativul acestei forme de putere. Preemptand, tinenti cont ca multe dintre fetele care ofera servicii sexuale in mod voluntar (deci excluzand crima grava a sclaviei si traficului de sclavi), castiga mult peste cat castiga un inginer ori chiar manager mijlociu. Ca fapt divers, in URSS prostitutia nu era interzisa (se considera ca nu exista, deci nu era necesar sa fie interzisa), pe cand in SUA este. Singurul lucru care nu va fi posibil intr-o societate libera este sa exercitati control injust sau arbitrar asupra altor indivizi. Ori acest lucru este eminentamente imoral.

- Infaptuitori unui sistem societal liber precum si aparatorii acestuia, chiar daca manati de simtaminte inalte si avand o motivare ideologica, nu urmaresc sa traiasca o viata de privatiuni voluntare asemenea unora dintre calugarii ortodoxi. Nu va imaginati ca ar fi datori sa infaptuiasca o societate libera din care sa faceti si voi parte ca un act caritabil, ori ca o obligatie a lor. Desigur, ei vor face asta oricum, si probabil vor invita sau ingloba pe multi dintre cei pasivi si nedaunatori. Insa nu au aceasta obligatie. O societate libera poate la fel de bine exista fara dumneavoastra. Unul din rezultatele nocive ale propagandei Occidentale este tocmai ideea aceasta ajunsa sa fie impartasita de multi, cum ca „functionarii publici” trebuie sa aiba un fel de trai spartan si aproape sa faca un juramand de saracie. Desigur aceasta elita urmareste acestea tocmai pentru a impiedica accesarea la putere a unor lideri autentici, care sa fie sustinuti de oameni **si care la randul lor sa ii sustina** (a caror act de reprezentare si ale caror actiuni sa fie realmente in legatura justa cu vointa populara), asemenea carismaticului fost presedinte al Venezuelei, Hugo Chavez [54 – [Hugo Chavez](#)], actor principal in infaptuirea Revolutiei Bolivariene. Securitatea costa. Mult. Asigurati-va ca tratati frumos pe aceia care lupta pentru libertatea voastra (chiar si fara arma in mana), mai ales dupa ce demersul lor a avut succes. In nici un caz ca pe niste imparati ori elitisti care ar avea vreun drept asupra sau fata de voi. Nu. Insa ca pe niste prestatori de servicii vitale. Gasiti normal ca un medic sa fie bine recompensat pentru activitatea sa. Similar (insa intr-o proportie covarsitor mai mare), oamenii de stiinta, inginerii, liderii militari si politici, soldatii si toti cei care urmeaza o

ideologie justa, care lupta pentru infaptuirea unei societati libere presteaza un serviciu. Voua, celor care nu participati direct la acest demers. Desigur, daca nu il doriti, nu este moral sa fiti taxati pentru el. Insa nici acesti promotori ai Binelui nu sunt obligati sa le pese de voi ori in mod deosebit ori sa va ajute (aviz romanilor!). O societate libera poate foarte bine sa existe fara sa cuprinda toti locuitorii planetei. Insa inainte de a gandi ca „este acelasi lucru atunci” caci „ori unuia, ori altuia” tot ar trebui sa achitati ceva, reflectati la exemplul istoric al celui de-al doilea razboi mondial, privind comparativ ce au infaptuit Sovieticii si ce au infaptuit nazistii pe teritoriul pe care l-au controlat (inclusiv tineti cont ca armatele sovietice s-au retras voluntar in launtrul granitelor statului la scurt timp dupa razboi, fara ca vreo necesitate militara sa dicteze acest lucru). Puteti folosi chiar un material Occidental pentru a va face o parere vaga, privind [\[55 - Einsatzgruppen: The Nazi Death Squads\]](#).

- Returul individual – in special in cazul persoanelor lucide, cum sunt marea parte a celor care favorizeaza sau activeaza pentru infaptuirea unui model societal liber – nu este dat de bani. Evitati sa ganditi in termeni de „cat la suta” ar trebui sa platiti taxe pentru securitate, gandindu-va ca practic nu presupune vreo actiune comportametalata. Desigur, componenta materiala joaca un rol important (in special referitoare la Resurse Naturale, Energie si Timp). Insa nu uitati ca Returul individual se refera la motivare. Motivare. As zice chiar, referitor la cei care lupta pentru un tel a carui materializare nu este inca certa, mai mult decat motivare: inspirare. Daca se poate avea aceasta securitate fara ca voi (cei ce nu participati activ la vreun demers) sa suferiti vreun cost (si intr-un viitor nu foarte indeparat va fi posibil), cu atat mai bine. Insa ganditi-va la cost, nu in termeni de hartii din portofel ori de cifre din cont. Cost ar insemna ca in loc sa lucrati la a construi propria locuinta, lucrati la constructia unei locuinte pentru ei. Ca in loc sa va casatoriti ori sa faceti pe plac (in special fetele) cui aveti voi chef, faceti aceste lucruri in legatura cu unii dintre ei (daca doriti, desigur). Inseamna si alte lucruri. Bineinteles, daca costul Securitatii este inacceptabil pentru voi, el nu poate fi impus cu forta. Daca se incearca acest lucru cei care o fac sunt pe buna dreptate dusmani voua si agresori. Si desigur, sunteti liberi (moral) sa va aliatii cu oricine ori sa luati masuri tehnico-militare impotriva lor (cum ar fi sa platiti un cost de Securitate mai acceptabil, altora... daca ii gasiti desigur). Din nou, distinctia intre un opresor si cel care ofera in mod autentic securitate necesita analiza detaliilor

pentru a fi clara. In mod tipic, un opresor va oferi securitate, cu un pret mare, **impotriva propriilor agresiuni** (realizate direct sau prin terti – proxy). De asemenea un opresor poate invoca diferite pretexte (inclusiv prevenirea unor agresiuni imaginare ori reale din partea altora) si poate impune prin uzul fortei un cost arbitrar de mare – desigur acesta nu ofera securitate ci doar exploateaza un teritoriu sau populatia sa. Un aparator autentic insa va fi solicitat sa apere respectiva populatie sau teritoriu de catre beneficiarii lui (desigur aceasta solicitare nu va fi obtinuta prin tortura, amenintare, etc.) si va avea acordul si sustinerea lor (desigur, s-ar putea codii unii dintre ei privitor la cost, insa actiunile sale sunt considerate dezirabile). O judecata critica atenta si ampla (precum si o informare prealabila temeinica) este strict necesara pentru a stabili daca cineva presteaza un serviciu de securitate sau daca exploateaza un teritoriu (sau percepe „taxe de protectie” de tip mafiot).

- **Jaful actual al bunastarii in societatea Occidentala.** Multi dintre cititori probabil se considera nedreptatiti (in special cei care se ocupa cu munca), considera ca beneficiile primite sunt inferioare valorii muncii lor (chiar daca unii sunt atat de bine manipulati incat nici aceasta perceptie nu o au prea clar). Cei mai multi, cand apreciaza „cat de mult sunt furati” se raporteaza la un etalon de tip „cat de mult as avea nevoie”, ori „care ar fi minimul necesar”, ori „cat de mult sufar neavand ori nefacand ceea ce vreau”. Astfel, multi gandesc ca sunt prost platiti fiindca trebuie „sa faca rate” pe 30 de ani pentru un apartament de 2 camere (care oricum are o durata de viata maximala de 80-100 de ani, deci nu va ganditi ca l-ati lasa mostenire), fiindca nu le ajung banii sa cumpere de la supermarket tot ce isi doresc pentru ei sau copiii lor, fiindca nu au bani sa faca concedii „in strainatate”, sau prea dese, etc. Desigur, ei au dreptate. Aproape cert valoarea adaugata a muncii lor depaseste cu mult costurile reale ale unor astfel de lucruri. Insa unde gresesc este ca nu vad **amplarea jafului**. Cei mai multi considera (si acest lucru este exploatat managerial), ca daca ar primi toate aceste lucruri (intr-un timp rezonabil) ca urmare a muncii lor, lucrurile ar sta relativ „corect”. Ba mai mult, raportandu-se la altii, si mai sus (mai rar) si in special mai jos (mai prost platiti), pot sa gandeasca lucruri de genul „pai daca Ionel cu 2 masterate castiga doar de 2 ori mai mult ca mine, inseamna ca eu sunt bine platit” ori „si asa, castig in primii 1% dintre salariatii, inseamna ca sunt bine platit”. Desigur, cand unii dintre

acestia sunt vizati pentru cooptare, ei vor ajunge „sa se vanda” pe niste firimituri... sa primeasca un trai decent (**care oricum li s-ar CUVENI in temeiul valorii adaugate a bunurilor si serviciilor produse**) si, desigur, **nici un fel de putere** (politica, militara ← alte forme nu exista), poate si posibilitatea sa se mute intr-un cartier mai sigur, ori chiar ‚dreptul’ de a face sex (pentru cei mai multi punct), ori de a face sex mai des ori cu persoane ceva mai atragatoare, fara teama de a fi persecutati fizic ori legal. Unora chiar li se va permite sa aiba o forma vaga de familie... adica sa aiba un partener (1, extrem de rar mai multi) vag romantic, pe care nu l-au dorit ca prima preferinta in nici un caz dar care este aproape acceptabil si cu care isi permit (material si psihologic) sa aiba 1-2 copii. Celor mai interesanti genetic li se va oferi poate un partener (din randul elitei dominatoare) care sa ii foloseasca pentru procreare in scopul improspatarii sangelui si imbogatirii benefice a materialului genetic al acesteia. Desigur acestia din urma vor fi mai bine tratati, inasa, categoric, nu vor decide ei cum va fi crescut si educat respectivul copil si nu vor „trage ei sforile” niciodata. Dar vor fi mai bine tratati. Toate cele de mai sus, fac pe multi sa simta sau sa creada cum ca „le-ar fi pus Dumnezeu mana in cap” in momentul in care sunt vizati sau abordati pentru cooptare. Multi oameni meritorii si capabili se simt in mod prostesc si naiv norocosi sa acceada la o situatie precum cea de mai sus.

Care este amploarea concreta a jafului? Voi aproxima grosier, dar educat. Cat de mare este valoarea adaugata raportat la **costul muncii**, *constand in bunurile si serviciile consumate (consumabile) din contraprestatia muncii?* In cazul lucratorilor manuali (constructii, agricultura) raportul este cam de 5-10x (desigur aceasta clasa, a carei valoarea adaugata este cea mai redusa, este relativ privilegiata in societatea Occidentala, prin practici gen New Deal [5-] tocmai pentru a o avea ca baza politica si pentru a o folosi impotriva celorlalti). In cazul operatorilor de utilaje, pe undeva pe la 20-50x. In cazul inginerilor non-software, pe undeva pe la 100x. In cazul inginerilor software pe la 10.000x, iar a celor buni pana la 100.000x. In cazul cercetatorilor stiintifici buni, pe la 1.000.000x (avand in vedere ca ei sunt remunerati relativ un pic mai jos decat inginerii). Aceste estimari pare mari. De fapt sunt conservatoare (e posibil ca amploare jafului sa fie mult mai mare). In fapt, multe companii (inclusiv o companie mare de software la care a lucrat autorul in trecut) au ca norma de calitate (un fel de criteriu de performanta de avut in vedere ca

obiectiv), **tinerea costurilor cu realizarea (productia) la sub 10% din valoarea proiectului**. Desigur, amploarea jafului este mascata partial de segmentarea verticala, constand in implicarea a numeroase companii si agenti economici in realizarea aceluiasi produs finit (fiecare avand o norma de calitate similara, si adaugand propria marja de profit). In societatea Occidentala, a fost demonstrat de catre cercetatori existenta unui super-nucleu de detinere a companiilor (in esenta mai toate companiile, peste o anumita marime, sunt controlate si detinute indirect, de acelasi oligopol restrans). Spuneti adio „companiilor publice”, „listate la bursa” ca fiind... publice. Revenind la amploarea jafului, aceasta este mascata si prin politici monetare. In special prin hyper-inflarea artificiala a preturilor. De ce o rosie cumparata de la supermarket costa mult mai mult astazi, decat acum 30 de ani? (si este mult mai proasta, in Romania). De ce o masa la restaurant pentru o familie costa cat 1/10 dintr-un salariu mediu? Tehnologia si utilajele din aceste domenii nu s-au schimbat in ultimii aproximativ 1000 de ani daca nu mai bine. Iar acolo unde s-au schimbat (de pilda in industria carnilor, etc.), desigur au grabit procesele tehnologice si au scazut costurile, nu le-au crescut. De ce o locuinta este atat de scumpa? (Pe langa factorul „securitatea cartierului” – care desigur intr-o societate care ia in serios eradicarea criminalitatii si a criminalilor violenti nu ar fi un factor asa pregnant) Desigur, fiindca cei care stabilesc preturile nu sunteti voi, cei care produceti indirect aceste bunuri. Iar daca ati fi, logic nu, ati vrea si voi un profit cat mai mare (chiar daca, sa zicem ca tot ce faceti, ca agent economic, este ca aranjati niste mese si le debarasati si ca receptionati marfa care va vine la usa livrata de curier si aveti 2-3 bucatari mai bine platiti). Pentru a intelege amploarea jafului trebuie privit in termeni absoluti, nu relativi. Nu chelnerul sau bucatarul unui restaurant este prea bine platit (desi in termeni relativ, raportat la plus valoarea adusa de el fata de cea adusa de un cercetator, este adevarat desigur). Nici vanzatoarea dintr-un supermarket. Si acestia sunt **extrem de injust platiti**. Extrem. Insa cu 5-6 factori de marime (logaritmic) mai putin injust platiti decat cei care au activitati industriale ori in domeniul tehnologiilor (de varf in special). Acum, daca vi se pare exagerate cifrele de mai sus, ori daca inca nu va vine sa credeti, tineti cont de experienta empirica de viata a autorului, analizand urmatoare relatare: Bunicii mei paterni au trait intr-un sat de tara din Romania, avand in proprietate un teren de aproximativ 0.5 hectare, cu mica deschidere

la sosea (neasfaltata atunci). Practicau agricultura de subzistenta, neavand venituri financiare disponibile (toti banii incasati din pensie ori salariu [echivalentul a aproximativ 100 de lei amandoi in banii de acum, lunar] – pentru cei cativa putin ani in care au lucrat in perioada comunista – fiind folositi doar pentru a plati „lumina”, taxele catre stat, telefonul fix cand s-a introdus si medicamentele partial). Bunicul avea 4 clase si bunica 6. Aparent o situatie dificila, nu? Cum traiau ei? Desigur, viata in agricultura este solicitanta fizic. Mai ales cand, asemenea lor, foloseau tehnologii medievale: toate uneltele erau de lemn, unele avand cap metalic (coasa, sapa, etc.). Incalzirea se realiza in sobe cu lemne (care erau taiate, sparte, transportate, etc. in regie proprie). Pamantul era lucrat manual, fara nici o automatizare (nici macar car cu boi). Aveau desigur animale (pasari, proci, vaci) in gospodarie si cultivau legume, fructe, porumb si iarba (fan pentru animale). Ei bine, in aceste conditii care acum le gasesc inapoiate cu vreo 1000-2000 de ani, **munceau mult mai putin decat un angajat modern (inclusiv software)**. Mai precis, aveau principalele lucrari primavara si toamna, cand vreme de vreo 3-5 saptamani lucrau intens (circa 8-10 ore pe zi, desigur dormind la pranz, facand pauza de masa pe camp cu mancare bio si vin), atat pentru ei, cat si pentru vecinii care si ei la randul lor venisera sa ii ajute. Iarna si vara era mult mai lejer, avand as zice cumulat cam 2-4 ore pe zi de lucru (raspandite pe parcursul zilei): hranitul pasarilor, eliberatul vacilor in zona de pascut, gatitul, culesul, sacrificarea vreunui animal, etc., mai putin in zilele cand coseau. La acestea se mai adaugau ocazional cateva ore in care bunicul mai cladea vreun sopru, ori vreun hambar ori facea reparatii constructiilor ori uneltelor. In rest, isi petreceau timpul intinzand mese in curte la care veneau vecinii (si care tineau cu orele, nu 1 ora cat e pauza de masa la corporatii), vorbind sau jucandu-se cu nepotii, ascultand stiri, participand la slujbe si alte activitati in legatura cu biserica, mergand in sau primind vizite, si asa mai departe. Iar gospodaria era mereu plina (aveau tot anul mancare bio: branza, lapte, legume [muraturi iarna], carne de pasare, carne de porc, etc., ca sa nu mai vorbesc de vin si tuica). Erau (mai ales pana sa imbatraneasca mai mult) veseli si binedispusi, nestresati, mereu bucurosi de oaspeti, in ciuda conditiei lor modeste atat educationale cat si ocupationale. Desigur, munca manuala si traiul la tara este incomod (chiar dificil) – uneori trebuie sa muncesti fie ca ploua fie ca ninge; lemnele trebuie aduse si pe viscol in casa. Insa, cum traiau si cat munceau? Cu

mare indulgenta as zice ca media pe zi calendaristica ar fi fost undeva pe la 3 ore (duminica nu munceau), deci undeva sub 4 ore pe zi lucratoare, daca luam in calcul media pe intreg anul calendaristic. Pe langa acestea, se mai adauga inca vreo 1-3 ore pe zi lucratoare aferent activitatilor care si astazi le practica multi dintre „oamenii moderni”: spalatul hainelor, gatitul, pusul si stransul mesei, iginea personala, etc. Somnul de dupa-masa mai lua undeva la 2-3 ore. Noaptea dormeau cam 8 ore (de la asfintit pana la un pic inainte de rasarit). Deci aveau cam 8 ore pe zi lucratoare, timp absolut liber! (neincluzand somnul de dupa-masa, pe nu cred ca prea multi muncitori, chiar si corporatisti din ziua de astazi si-l permit). Duminica si de sarbatori desigur mult mai mult, si da, se poate spune ca si cand munceau aveau program flexibil (si nu, nu trebuiau sa „ponteze” nicaieri). Ce primeau in schimb? Au construit o casa mare, de vreo 150 mp, numeroase anexe (nu stiu exact cat a durat constructia lor, insa ca termen de comparatie, bunicul matern a cladit personal – ajutat de 1-2 vecini carora le-a intors favoarea -, o casa de caramida cu fundatie, de aproximativ 100 de mp, cu 3 camere, bucatarie, baie, in **aproximativ un an**, din mai pana prin noiembrie, inclusiv interiorul. In mod autonom: ciment facut in curte, var stins la fel, pietre luate din rau pentru inaltarea casei, etc.; financiar la acea vreme bunicul era profesor de liceu debutant, deci de bani nu se prea punea problema). Au trait in belsug alimentar si vestimentar – nu le-a lipsit niciodata nimic. Au avut suficiente resurse sa se intretina pe sine si inca 2 copii (au avut 3, insa pe unul – sora mai mica au fost nevoiti sa o dea spre infiere). Au avut casa cu curte individuala de pe la inceputul casniciei, siguranta alimentara si locativa (inclusiv incalzire, doar ca trebuiau sa mearga la taiat lemne – insa iarna la ei era mai cald decat la bloc, chiar si cu calorifer electric), mancare bio, suficiente resurse sa intretina doi copii, program de lucru flexibil de 3 ore pe zi in medie (sau sa zicem 8 ore pe zi absolut libere). Si asta desfasurand **o munca necalificata rudimentara, cu tehnologie veche de 1000 de ani**. Tot efectul muncii lor folosind tehnologia prezentului (deci cui oare ar trebui sa multumiti acum? Evident oamenilor de stiinta si inginerilor, matematicienilor – acestui gen de persoane) s-ar putea obtine fara indoiala prin automatizare si economii de scara cu echivalentul unei munci zilnice individuale de cateva secunde daca nu chiar mai putin (ganditi-va la fermele de porcine, la agricultura industriala – si raportati consumul acestora la numarul de persoane pe care le pot hrani; apoi

ganditi-va la centrale pe gaz, materiale prefabricate de constructie, etc.). Oare corporatistii (in special inginerii software) care lucreaza in birouri 8 ore pe zi (din care vreo 3-4 productive), ba chiar **10-11 ore pe zi** daca punem la socoteala si drumul pana acolo si ‚pauza de masa’, sunt chiar asa de norocosi sa isi permita un apartament cu 2 camere (construit din munca lor de 10-15 ani in care trebuie sa isi pastreze locul de munca si sa se hraneasca, nu in mai putin de 1 an precum casa construita de bunicul meu matern) si unii dintre ei sa aiba destul fonduri incat sa intretina 1-2 copii? Desigur insa, au frigidere, televizoare, internet, masini de spalat vase (astfel incat sa nu fie necesara scurtarea programului de lucru), telefoane mobile si gadgeturi electronice. Putini dintre ei insa pleaca efectiv in mai mult de un concediu pe an (din considerente de „zilele libere” in deosebi, nu doar de bani) si desigur si acela „sacrificand” din zilele aferente Craciunului ori Pastelui. Cat despre valoarea adaugata – oare mai incapa vreo indoiala ca ei, infaptuind practic (impreuna cu oamenii de stiinta) lucruri precum avioane, roboti industriali (care de pilda pot construi printre altele, masini Audi [oare tractoare nu ar fi posibil?] in fabrici peste 95% automatizate – fara oameni), Internetul (la care din fericire isi permit sa aiba acces), bombe atomice si sisteme de navigatie prin satelit, harti si sisteme de optimizare, si multe, multe altele (inclusiv in domeniul medicinei), oare mai exista vreun dubiu ca aceasta valoarea adauga este de 10.000x – 100.000x mai mare decat costul producerii ei – acel salariu / tarif, care le permite sa traiasca ceva mai prost decat bunicii autorului, care traiau la nivelul tehnologic de acum 1000 de ani?

Si daca mai vorbim apoi chiar de elitele intelectuale – acei putini care, fiind geniali sau aproape geniali, ajung sa primeasca ceva mai mult material, ori ceva mai mult timp liber? (de parca nu ar fi avut oricum acest timp daca ar fi fost cu adevarat liberi, avand in vedere tehnologiile pe care le pot produce). Exista un cercetator contemporan cu autorul – Mihai Patrascu [56 – [Mihai Patrascu](#)]: o persoana cu adevarat daruita si extrem de creativa, care a adus avansuri notabile cercetarii in domeniul structurilor de date si nu numai, functionand de partea Occidentului. A primit el cele mai frumoase fete, ori cea mai frumoasa sotie? A fost el respectat mai mult decat o unalta? In fapt, a murit tanar, pe fondul unui cancer la creier. Dar produsul mintii lui a fost bun pentru Occidentali.

In concluzie, pentru orice actor care vizeaza infaptuirea unui model societal, este vital ca acestea sa se aplece asupra laturii economice a acestuia. In deosebi in perioada anterioara infaptuirii lui (atunci cand, o reflectie insuficienta poate conduce la o neinfaptuire). Chiar daca el personal poate fi mai mult sau mai putin dezinteresat de bunurile materiale, de putere, de parteneri romantici ori sexuali, ori de alte aspecte vrelnice ori lumesti, altii nu vor fi. De asemenea, si pentru publicul larg, foarte important de avut in vedere: preferati sa negati unui cercetator stiintific beneficiile unui statut si unor beneficii superioare voua in temeiul unei gandiri de tipul „da' cu ce este el mai bun / mai indreptatit ca mine sa primeasca acele lucruri?”. Poate gasiti nu complet deplasat ca in temeiul nepotismului (pana la urma fiecare isi apara interesul propriei familii, nu?), conformismului, omogenitatii, invidiei ori de dragul conservarii gusturilor voastre sa il marginalizati chiar ori sa ii oferiti un „targ” mediocru sau umilitor gen o slujba marunta la un birou de patente; ori sa il executati pentru gusturile sale sexuale revoltatoare? Ei bine, atunci oameni precum fizicianul Albert Einstein ajung sa creeze bomba atomica pentru SUA in cadrul proiectului Manhattan atunci cand „isi depasesc conditia” de marunt functionar la biroul de patente. Iar oameni precum Alan Turing [57 – [Alan Turing](#)], fondatorul se poate spune al stiintei computationale si cel care a spart codul masinilor Enigma naziste, ajung desigur sa fie rasplatiti prin moarte prematura.

Daca voi (atat in calitate de public, cat si de promotor al unei societati libere), nu oferiti faptic celor a caror contributie este utila sau necesara, tineti cont ca inamicul este foarte probabil sa faca acest lucru – in special un inamic nescrupulos si imoral cum este actuala elita dominatoare Occidentala. Asta nu inseamna desigur sa oferiti ori sa admiteti orice de la astfel de persoane, oricat de utile ori necesare chiar ar fi. Proiectarea societala, ca si razboiul este o Arta. Insa tineti cont ca, in aceasta arta, cei care chiar conteaza sunt **indreptatiti** sa primeasca o contraprestatie justa. Poate unii vor dori chiar mai mult decat atat. Iar daca nu o vor primi, trebuie sa tineti cont de faptul ca e posibil sa caute sau chiar sa o gaseasca din partea inamicului si sa planificati in consecinta.

Razboiul Impotriva Sexului

Una din consecintele cele mai grotesti ale propagandei si starii lucrurile de fapt actuale din societatea Occidentala (si partial nu numai) este Razboiul Impotriva Sexului.

Acest termen se refera la masurile legislative, regulamentare (norme interne fara putere de lege), de propaganda mediatica si culturala precum si alte asemenea care au drept scop

limitarea practarii sexului consensual intre indivizi. Efectul acestui demers include disolutia relatiilor sociale, comunitare si individuale autentice sau profunde, segregarea si izolarea individului, atatarea si agravarea conflictelor intre grupuri si indivizi (de acelasi sex sau de sexe diferite), amanarea sau prevenirea formarii familiilor si scaderea ratei natalitatii. Desigur, multe dintre acestea sub sloganul puternic trambitat al exact contrariului.

Dezideratul final al Razboiului contra Sexului este aservirea individului fata de elita dominatoare, concret fata de structurile, sistemele si mecanismele sale de exercitare a puterii: individul ajunge sa „poata avea sex in singuranta” doar „sub obladierea” acestei elite. Asta se doreste. Desigur un astfel de lucru are ca efect o sporire drastica a puterii elitei – a avea puterea de a permite sau nu sex – putere pe care o si exercita si nu ocazional. Dincolo de puterea activa conferita de o astfel de capacitate, Razboiul contra Sexului are drept scop primordial impiedicarea constituirii de grupuri sociale inchegate in afara controlului elitei. Astfel de grupuri ar prezenta capacitatea de revolta, ar putea manifesta un comportament de auto-aparare ori chiar ar putea purcede la atac. Insa pentru constituirea acestora ar fi necesar ca oamenii **sa le pese unii de altii**. Ori desigur, acest lucru nu prea este posibil cand in loc sa isi manifeste umanitatea oferind unul altuia si lor insilor ce isi doresc in mod nemijlocit, dezvoltati frustrari, se amagesc si invinuesc unul pe altul ori mai grav, se exploateaza material ori sentimental ori se manipuleaza. Concret, nici un barbat capabil (in vremea de astazi in special talentat stiintific, militar ori diplomatic) nu va da doi bani pe bunastarea „satului lui natal”, ori a „colegilor de generatie” (atat fete cat si barbati) cu cei mai multi dintre care s-a regasit in conflict – fie datorat amagirilor ori frustrarilor fie datorita unor comportamente induse (gen dominanta, gelozie, posesivitate, etc.). Si cu atat mai putin nu va da doi bani pe ideea de a apara copiii acestora. Ce au facut toti acestia pentru el? Nimic bun. Si similar pentru o femeie. Nici aceasta nu datoreaza nimic lor. Intr-un astfel de context, cat de usor credeti ca s-ar gasi careva care in mod autentic sa fie dispus „sa isi dea viata” pentru acestia, asemenea voluntarilor din Revolutia Franceza ori din URSS din timpul celui de-al doilea razboi mondial? Desigur si doar sugestia a asa ceva naste rasul.

Una din principalele probleme referitoare la privirea de relationare sexuala este aceea ca adesea odata cu ea dispare si intimitatea, apropierea, autenticitatea si profunzimea. De ce? Cel mai probabil fiindca barbatul devine frustrat ca nu obtine satisfactia unei dorinte si chiar nevoi imperioase si desigur nu cauta sa aprofundeze relationarea ci se focalizeaza pe cai (adesea stereotipe, induse de cultura media, menite in mod anume sa nu functioneze) de a obtine ce isi doreste „infrangand” adversarul feminin. Convers, femeia (in cazul in care este

decent de atragatoare, in sensul de a nu fi hidoasa) are parte in genere de suficient sex odata ce si-a inceput viata sexuala (desigur nu calitativ conform propriilor criterii estetice). Ca atare, nu este asa de interesata de acest lucru de la un barbat ci tocmai de acea intimitate, profunzime, autenticitate pe care barbatul, fiind privat de satisfacerea propriei nevoi nu ajunge sa o dezvolte, ori ajunge chiar si el sa amageasca ori sa o ofere „la schimb”. In acest fel, relationarea naturala interumana este dizolvata si in loc de cooperare se ajunge la competitie si chiar, mai mult sau mai putin metaforic, razboi, in care persoana de sex opus nu este o fiinta umana, nu este un partener ori un prieten, ci este un adeversar care trebuie sa fie invins.

Cum se ajunge aici? Desigur determinand oamenii (i) sa amane cat mai mult inceperea vietii sexuale (in special in cazul fetelor, care odata ce o incep, cel putin din experienta empirica a autorului, tind sa faca mult mai mult sex decat barbatul, ce putin in perioada 20-30 de ani); (ii) sa evite sa faca sex cat de des pot fi convinsi sa renunte; (iii) sa isi aleaga in mod neinspirat partenerii; si (iv) creand restrictii de natura pragmatica – logistica (unde?), temporala (cand?) sau de dispozitie (sunt prea obosit dupa munca) care sa impiedice consumare acestor acte naturale firii umane (si animale in genere).

Cum se infaptuiesc aceste deziderate de mai sus? In special prin propaganda culturala si prin masuri normative (inclusiv legislative) anti-sex aberante. De remarcat ca legislatia in sine – textul legii – este aproape suficient de permisiv (raportandu-ne la legislatia din Romania de exemplu, unde nici prostitutia nu este infractiune), insa aplicarea lui si mai ales perceptia culturala societala si comunitara (mai ales din partea celor care fiind frustrati ca victime a Razboiului Contra Sexului dezvolta o invidie si chiar apoi o ura nejustificata fata de cei care.. cumva.. totusi fac sex) amplifica mult restrictiile si doar moderate sau slabe impuse legal. Desigur riscul consecintelor legale va face pe multi sa evite si situatiile nesanctionate de lege dar care „prezinta riscul interpretarii” ori care confera prea multa putere partenerii, putere care desigur se tem ca va fi exercitata contra lor. Mai mult, chiar daca ar fi dispusi „sa riste”, vor parea ezitanti, sovaielnici, „nemasculini”, „fraieri”, etc. Ma refer desigur la oamenii normali, la cei educati sau cu fond uman bun, care, spre deosebire de interlopi, de derbedei si de elita dominatoare si acolitii ei, chiar acorda atentie respectarii normelor sociale si mai ales legale.

Astfel, trecand in revista principalele mijloace ale Razboiului contra Sexului, gasim:

- Limitarea motivatiilor de a face sex: Interzicerea (legala sau normativa) sau blamarea culturala a unora dintre motivatiile de a face sex ale femeilor – in speta sexul pentru beneficii materiale ori de statut social (bani, masini, locuinte, numiri in functie ori oportunitati de promovare in cariera si chiar schimbarea anturajului). Cum, desigur, aceasta blamare sau chiar interzicere nu este suficienta, in unele jurisdictii (e.g. SUA in special Seattle, Franta) s-a ajuns ca a da bani ori foloase ori a face favoruri unei femei pentru a primi la schimb sex sa constituie o infractiune pedepsibila cu inchisoarea numita „exploatare sexuala” (intamplandu-se consensual totul desigur, intre adulti). Apoi sexul pentru favoruri in legatura cu „efectuarea unor sarcini de serviciu” este in genere tratat similar cu mita. In Marea Britanie, sexul consensual cu o persoana in stare de ebrietate comporta mari riscuri ca barbatul sa fie acuzat de viol. In Suedia, uneori nu este nevoie de nici un pretext anume, vointa procurorului de a considera viol un act sexual fiind suficienta (vezi cazul Julian Assange [45 – Julian Assange]) – desigur acolo unde se doreste politic. Apoi anumite tipuri de practici sexuale (de pilda sexul in grup, sadomasochismul, sexul intre persoane de acelasi sex si altele) sunt partial sau total interzise in functie de jurisdictie ori altminteri comporta riscuri legale.
- Limitarea partenerilor sexuali „acceptabili”: Relatiile sexuale intre angajatii aceluiasi loc de munca sunt in genere ceva ce „trebuie tinut secret”, in genere pana aproape de a se casatorii respectivii (daca se ajunge acolo). Fiind, daca nu chiar regulamentar, cel putin la nivelul culturii informale aproape strict interzise in cele mai multe corporatii. Daca cei doi se afla si intr-o relatie de subordonare (ceea ce poate fi interesant ca atractivitate sexuala pentru amandoi, dincolo de orice alte beneficii posibile), este aproape direct caz de concediere. Apoi in cadrul universitar (ca sa nu mai vorbim de cel liceal, intre adulti) in genere relatiile sexuale intre corpul didactic si studenti sunt privite cu mare suspiciune si blamare daca nu chiar sunt interzise prin politici „etice” ale unora dintre institutii. Si si acolo unde nu sunt interzise formal, sentimentul ca „ar fi ceva interzis” conduce la multe autolimitari. Desigur, sexul intre un major si un minor este taboo aproape peste tot. Chiar daca desigur ca un adolescent (barbat) ajunge la maturitate sexuala pe la 12-13 ani, deci trebuie sa ramana abstinent inca minim vreo 40% din viata lui de pana atunci (de regula si mai mult, caci a atinge 18 ani nu garanteaza baiatului ca va gasi pe cineva dispus sa faca sex cu el – varsta medie de incepere a vietii sexuale in Romania anilor

2000, conform spuselor unui profesor de economie fiind 21 de ani in cazul barbatilor). Desi nu este strict interzis legal (decat in cazul copiilor – varste sub 13-16 ani in functie de jurisdictie), in genere a face sex cu un minor este ceva considerat interzis (in Romania legal este permis teoretic cand nu e vorba de copii, daca nu este pe bani ori foloase materiale, daca nu este „prin abuzul influentei sale asupra minorului”, daca nu se face cu promisiuni de casatorie, daca nu este rezultatul ‚coruptiei’ – expunerea la gesturi ori materiale cu conotatie sexuala, precum si alte cateva „excluderi” care fac in esenta ca un astfel de act arareori sa fie lipsit de riscuri juridice). Acest lucru in sine nu ar fi ceva deosebit de important (mai putin desigur pentru adolescentul care ramane in ciuda dorintei ori vointei lui abstinent). Problema este cu exploatarea acestei interdictii pentru a bruia canalele de comunicare intre doi adulti interesati de sex: daca cea cu care vorbesc este de fapt minora? daca fata aceata tanara care fumeaza si bea alcool este de fapt minora? daca fata din acest strip-club care imi cere 500 de euro pentru sex este defapt minora? Ca sa nu mai vorbim de cazurile in care in scopuri politice unora sau altora li se „servesc” prostituate minore, tocmai in scopul santajarii ulterioare ori compromiterii politice ori personale. Apoi desigur, cultural persoanele „sarace”, „fara masina la scara”, oameni „ai nimanui” – chiar daca ar fi atragatori sexual, ar cobori fata „sub nivelul ei” si „ar compromite-o in fata celor care chiar conteaza”. La fel si „tocilarii” sau „fraierii”. Apoi cei putin mai instariti iarasi, cultural nu prea sunt acceptabili – ce, este „dupa avere” fata? Apoi daca cumva vrea sa faca sex cu diferiti barbati fata (lucru fundamental creeri de suficienta resursa sexuala in societate), atunci iarasi social devine... blamata, si chiar legal se expune la riscul de a fi acuzata de prostitutie (unde este ilegala), mai ales daca cumva unii dintre ei au gasit sa ii si faca cadouri. Si si daca nu.

- Cultura violentei in legatura cu sexul. Desigur, cum sa se uite cineva lasciv ori sa flirteze cu „fiica-mea” sau „sora-mea” chiar si dupa ce a terminat facultatea, ori sa se apropie de „fetele noastre” (in special in contextul gruparilor interlope) chiar daca ele nu vor sa aiba nici o treaba cu cei care le considera astfel. Iar daca e vorba de „gagica-mea”, chiar daca ea inca nu se considera astfel, si doar o privire mai patrunzatoare justifica in mintea multora (in special derbedei si membrii ai lumii interlope) raspunsul printr-un pumn daca nu mai mult. Iar daca e vorba de sex cu o fata casatorita (care NU este ilegal deloc), atunci logic nu ca si omorul pasional nu este ceva deloc nefiresc

in cultura media promovata in prezent. Iar in genere adulterul (sexul unei persoane casatorite cu alta), chiar daca nu este infractiune este desigur puternic blamat, fiind caz de divort „din culpa celuilalt” cu cererea de despagubiri (transferul averii ‚bieteii’ neveste ori ‚bietului sot’) – si desigur, legal, acordul celuilalt sot nu exclude acest risc. Apoi, promovarea modelului de ‚macho’, idalotrizarea talharilor si interlopilor ca fiind ‚ceva cool’ si asa mai departe induce comportamente atat de respingere fata de cei care „nu se incadreaza modelului” (de catre o parte din fete desigur, nu de catre toate, insa de o parte mare) precum si comportamente mimetice aberante din partea unor barbati care asa cred ca „trebuie facut”. In special cultura cinematografica Occidentala promoveaza violenta, gelozia si cultul infractorilor violenti in legatura cu viata sexuala (vezi filme precum Ocean’s 11-13, Godfather si altele). Similar astfel de mijloace de propaganda se aplica asupra femeilor care (prin reality-showuri si altele) sunt educate sa fie geloase, posesive, invinovatitoare fata de nevoia barbatului de diversitate sexuala, violente cu alte femei ori chiar cu barbatii si sunt incurajate sa considere ca este firesc „sa se razbune” inclusiv prin infractiuni atunci cand „au fost inselate”.

- Blamarea manifestarilor sexuale. In deosebi in Europa de Est (spre deosebire de Federatia Rusa sau chiar Canada de exemplu), exista o presiune sociala imensa asupra femeilor (in special asupra fetelor tinere) de a nu face sex; de a incepe cat mai tarziu viata sexuala (preferabil mult dupa anii 20), de a face daca se poate sex un un singur partener toata viata; de a nu manifesta deschidere fata de sex si preferabil de a nu „accepta” (ca sa nu mai vorbesc de a isi dori ele) manifestari sexuale mai „piperate” (gen sex oral lor, sadomasochism ori altele). Mai mult, se incearca inocularea ideii ca „fata nu vrea sa faca sex”. Lucru care este complet fals. Din experienta empirica a autorului, fetele (romancele) odata ce si-au inceput viata sexuala, practica sexul destul de frecvent si cu diversi parteneri (inasa in mare cam toate cu acelasi grup relativ restrans de barbati atragatori fizic si care nu prezinta probleme comportamentale grave ori sofisticare intelectuala excesiva) – din acelasi scop pentru care barbatii il doresc: placerea actului. Insa desigur, daca ar fi sa isi admita propria sexualitate – si doar fata de ele, daramite in public, nu doar ca s-ar expune unor cuvinte.. neplacute (in special din partea altor fete, mai putin atragatoare ori cu personalitati neplacute), inasa in unele cazuri si la amenintari ori chiar violente, din partea altor fete ori chiar a barbatilor

(invidiosi ca acestea practica sexul, dar nu cu ei) – mai ales in orasele de provincie, cat despre mediul rural nu mai vorbim. Pe langa acestea, exista si o presiune „educativa” manipulativa prin care se inculeaza ideile ca (i) ar fi „rau” sa „cedezi” dorintelor barbatului de a face sex [intr-o tara nordica, probabil Norvegia sau Suedia chiar a avut loc un scandal amplu referitor la un clip media care asimila insistentele unui tanar baiat de a face sex ca viol asupra fetei daca acesta se intampla]; (ii) daca ai cedat, probabil te-a fortat, ca atare „ai dreptul” sa il reclami sau sa ii ceri despagubiri ori alte avantaje; (iii) „sexul trebuie sa fie cu cel pe care il iubesti si care te iubeste”, bagatelizand astfel iubirea (desi multe fete practica sexul exclusiv pentru placerea actului, fara dorinta unei relatii de cuplu – cu barbati din acea categorie a celor atragatori fizic si neamenintatori); (iv) orice barbat probabil te va forta in sex daca va avea ocazia si ca mai toti barbatii (mai putin interlopii desigur) sunt periculosi; precum si altele asemenea, de natura sa dizolve posibilitatea unei relationari normale intre barbat si femeie, pentru mult timp.

- Cresterea riscurilor actelor sexuale. Vorbim aici in primul rand de boli grave cu transmitere sexuala. Desigur ca daca sexul nu ar fi atat de blamat, in special sexul platit, atunci ar fi mult mai greu pentru ca astfel de molimi sa se raspandeasca. In primul rand fiindca, devenind mai accesibil, nu ar fi necesare eforturi (si deci asumari de risc) atat de mari pentru a-l obtine si ca atare circumstantele cu risc foarte ridicat vor putea fi mai usor evitate, caci rezultatul poate fi obtinut si fara asumarea lor. Apoi apar riscurile materiale, in special pentru barbat: Eliminarea spermei in posesia fetei (chiar si in afara corpului ori in prezervativ, prezinta riscul ca aceasta sa o foloseasca pentru a ramane insarcinata. Care nu ar fi ceva atat de grav, exceptand faptul ca, legal ea decide singura daca pastreaza sa nu copilul si are drept de veto in darea lui spre adoptie, insa tatal biologic poate fi fortat (legal) sa plateasca intretinere 18-26 de ani, de pana la 25% (pentru un copil) si 50% (pentru 3 sau mai multi) din TOATE VENITURILE SALE chipurile copilului (desigur mamei pana cand acesta devine major) – conform legislatiei din Romania. A avut loc un caz, relativ recent in care un fotbalist faimos roman a fost condamnat in prima instanta sa plateasca o pensie alimentara de 100.000 de euro lunar (reprezentand 25% din venituri) uneia. Desigur ca astfel de temeri – chiar daca fata insasi nu are intentia (cel putin initial) de a profita de astel de puteri (in primul rand nu fiindca o fata normala nu doreste sa faca un copil cu ori si cine

doar pentru o potentiala pensie alimentara, chiar si de 100.000 de euro) – servesc scopului de a ingreuna, rari si preveni manifestarile sexuale. Si desigur de a spori gradul de neincredere si de a scadea intimitatea intre parteneri. Barbatul, daca ar fi lasat sa aleaga el cat si cand sa ofere, in cele mai multe cazuri (mai putin copii facuti „cu japca”, nedoriti) ar opta sa aiba *ceva* grija de copiii sai si de mama lor. Insa fiind amenintat cu riscuri atat de mari (25% din venituri pentru cei mai multi inseamna reducerea de la un buget care acopera cheltuielile lunare la unul care nu le acopera), prefera sa evite riscul cu orice pret. Reducand astfel si rata formarii de familii si natalitatea. Si in special afectand persoanele meritorii: specialistii de inalta calificare, medicii, oamenii de stiinta, antreprenorii – in genere categorii sociale „dezirabile” dar care, in absenta unui servilism politic, sunt in mod voit supuse acestei amenintari materiale pentru a reduce rata natalitatea in randul lor. Apoi desigur, in aceasta privinta putini se intreaba, de ce prea putine femei (daca vreuna neimplicata politic sau mafiot) castiga suficient de bine incat sa isi poata intretine singure macar un copil.

Efectul acestor masuri si a altora cu scop similar, conduce ca societatea aflata in zonele controlate de elita Occidentala sa fie asemenea societatii romane, surprinsa atat de bine de afirmatiile consoartei unui rege Celt, inainte ca aceasta cultura sa fie cucerita de romani: „Noi, femeile celte implinim imperativele naturii intr-un mod mult mai moral decat o faceti voi, femeile Romei: Noi ne cuplam in mod deschis cu cei mai buni dintre barbati, pe cand voi, voi va lasati penetrate in secret de catre cei mai rai” (original: “ We Celtic women obey the demands of nature in a more moral way than do the women of Rome. We consort openly with the best of men. You allow yourselves to be debauched in secret by the vilest.” [58 – [The celts women and sex](#)]). Efectiv, multe – daca nu cele mai multe – dintre tinere se gasesc in situatia de a fi curtate si de a se angaja in relationari sexuale (si adesea, in temeiul *intimitatii sexuo-afectuoase* unele ajung si la relatii de cuplu) cu cei mai rai din societate – cei care, desigur, nu sunt limitati in vreun fel de norme legale, morale ori de oprobriul public (justificat sau nu). Iar cei virtuosii si meritosii – persoane care nu ar concepe vreodata sa forteze pe cineva, care ar fi oripilati doar la gandul ca ar putea fi acuzati de asa ceva, care la o simpla tresarire a fetei se gandesc daca nu cumva au mers prea departe – acestia, desigur, in momentul in care sunt „descoperiti” de fete (cele mai multe, nu de toate bineinteles) sunt fie ei, fie ele deja cuplati cu perechi inferioare calitativ. Practic multe din

fete sunt „deja luate” de catre cei care nu respecta aceste limitari si care nu se tem de a fi concediati, de a fi ostracizati ori chiar de a fi acuzati legal.

Toate aceste limitari si ingreunari deliberate aduse relationarii sexuale, fac indivizii (atat barbati cat si femei) sa tanjeasca dupa „siguranta” unui „sex acceptabil, permis”. Iar acest lucru desigur se poate oferi de catre sau in legatura cu exercitarea puterii de catre elita dominatoare ilegitala Occidentală.

Si bineinteles, toate aceste limitari nu sunt in genere si pentru membrii elitei dominatoare, ori pentru acolitii ori aservitii lor (atat vreme cat se conformeaza desigur – „so long as they behave”, cand cad in disgratie este alta discutie). Petreceri sexuale secrete organizate pentru politicieni si businessmeni de top de catre Jeffery Epstein (vezi [[59 – Jeffrey Epstein Trafficking charges](#)]) printre altele; desigur acuzatiile de „traficare” sunt in opinia autorului incarcate politic; probabil fetele practicau prostitutia de buna voie din interese personale), zboruri cu avionul de catre fostul presedinte american Bill Clinton la bordul aeronavei poreclite „Lolita Express” (tot in legatura cu Epstein) unde o parte a presei insinueaza sau chiar afirma ca ar fi fost folosite pentru orgii sexuale cu minore [[60 – Logs show clinton not trump more likely involved](#)], abuzurile homosexuale si nu numai, printre care unele extrem de severe, din randul Bisericii Catolice [[61 – Catholic Church sexual abuse cases](#)] – cunoscuta ca fiind parte a sistemului elitei Occidentale, precum si numeroase altele cazuri (de pilda implicand militari americani stationati in Columbia, Romania, ori alte tari), publice sau mai putin ilustreaza cat de scindat este dreptul la libera relationare sexuala. Abstinenta si restrictiile sexuale sunt pentru voi, pentru fraieri, pentru cei care nu vreti „sa intelegeti” sa va „alaturati” elitei, pentru cei „saraci” si in genere, nu pentru „noi”, elita Occidentală sau cei care „se poarta frumos” cu noi. Desigur aparitiile in media ale acestor scandaluri ar putea initial tinde sa formeze unui cititor naiv parerea ca totusi „acum ca au fost descoperite”, ceva se va schimba (desigur, nu o liberalizare sexuala pentru „pleava” ci macar o inasprire a conditiilor pentru elita). Bineinteles ca un va fi cazul de asa ceva. Scandalul mediatic este parte a unui demers eminent politic, orchestrat de unii barbati puternici impotriva altor barbati ceva mai putin puternici. Oricum ar fi, indiferent cine castiga, nimic nu se va schimba prea curand ca urmare a publicizarii acestor situatii, pe cat de mult ele demonstreaza – printre altele – ipocrizia legiferatorilor.

Concluzia cea mai importanta a acestei sectiuni dedicate Razboiului impotriva Sexului, se adreseaza in principal cititorilor de sex feminin: Voi, ca femei, aveti responsabilitatea alegerii

nu doar a partenerilor vostrii, ci si a tatilor viitoare generatii. Cel mai adesea, din experienta autorului, alegeti extrem de prost, in multe cazuri faceti si 1-2 copii, apoi va caiti si divortati sau incercati sa fugiti cand e prea tarziu. Ca atare, va recomand (celor care nu fac asta deja), ceva mai multa reflectie (gandire!) atunci cand va alegeti partenerii... atat cei pentru sex cat si cei pentru procreare sau relatii. Success!

Importanta cunoasterii si intelegerii Istoriei

Daca un hot va propune sa va pazeasca casa, probabil veti refuza, nu? Desigur, daca stiti ca este hot. Daca un criminal nazist care a participat personal la executii in timpul holocaustului impuscand sute sau mii de oameni si manifestand cruzimi deosebite in genere, probabil nu veti dori ca el sa fie politist nu? (cum au ramas multi dintre criminalii nazisti din europa de est dupa razboi – au revenit la meseria de politist).

Daca persoana din fata voastra care va propune sa va ofere „caritabil” o locuinta de lux, bani si femei (sau barbati) este cea care anterior acestora a dispus executia bunicilor vostrii, demolarea caselor parintilor vostrii, talharia averii si interdictia accesului la comert ori invatatura a lor ori a voastra, probabil va veti gandi de mai multe ori inainte sa acceptati.

La fel in cazul celor care va cer sa va alaturati lor (si doar ca angajati, ori chiar in calitate de contractori bine platiti), ori va cer sa „aveti incredere” in „contractul social” oferit de ei, cum ca daca voi faceti sau nu faceti asa si pe dincolo, veti fi in siguranta, sau altceva – in cazul in care acestia au un istoric lung de nu respecta nici un angajament, de a isi renega si executa fostii parteneri cand este convenabil (cum ar fi in cazul relatiilor dintre Occident prin SUA si Franta fata de Libya si fata de familia Gaddafi in general), probabil veti dori sa stiti asta, corect?

Sintetic vorbind, pentru a intelege cu cine sa va asociati si cu cine nu, probabil veti dori (si veti avea nevoie la modul stringent) de a cunoaste istorie. Ca sa nu mai vorbim despre a invata lectii cu caracter aplicativ in domeniile militar, politic si diplomatic.

Aria de cuprinde a acestui articol nu inglobeaza o trecere in revista a istoriei, nici macar sintetica. Insa de importanta maxima pentru cititor este consultarea urmatoarei referinte, in care se vorbeste despre infiintarea societatii secrete „Society of the Elect” de catre lordul Nathan Rothchild, alaturi de Cecil Rhodes, Escher, Alfred Milner (persoane apartinand elitei

aristocratiei si domeniului bancar al Imperiului Britanic) in secolul 19, al carui scop a fost si este pur si simplu asigurarea suprematiei absolute a membrilor sai asupra intregii lumi; apoi despre „Association of the Helpers” si despre mijloacele de o imoralitate si o cruzime excesiva folosite de acestia (de exemplu in razboiul Boher-ilor din Africa de Sud): [62 – [Conspiracy and cover up – the secret origins of world war one](#)].

Rolul controlului informatiilor si perceptia publica generala

Sectiunea *Controlul Informatiilor* din [3 – [Asupra Puterii](#)] este deosebit de important de a fi parcursa.

Elementul relevant notabil privitor la controlul informatiilor si al importanteii perceptiei publice generale este dat de faptul ca, cel putin deocamdata, elita dominatoare **nu controleaza personal, mecanic tehnica militara**. Cu alte cuvinte, are nevoie de generali care sa fie aserviti ei si care sa nu o tradeze (acestia au la randul lor nevoie de colonei si locotenenti loiali – deci adecvat motivati -, apoi mergand mai jos ajungem in cele din urma la necesitate unei armate de cel putin cateva sute de mii, daca nu chiar un milion de oameni, pentru a opera tehnica militara actuala si de asigura capabilitatile militare prezente), are nevoie de oameni de stiinta si ingineri care sa lucreze in crearea noilor armamente si care sa fie suficient de bine motivati (sau, asa cum au facut nazistii spre finalul razboiului cu o parte din oamenii de stiinta, care erau plimbati sub amenintarea armelor de colo colo pe masura ce frontul de este avansa spre Berlin, sa fie adusi in situatia de a nu mai avea incotro), are nevoie de personal in fabricile (inca neautomatizate complet), personal in logistica si asa mai departe. Ca sa un mai vorbim de personal care sa ii amuze sau delecteze ori care sa deserveasca pe cei care o deservesc pe ea in mod nemijlocit. Cu alte cuvinte au nevoie de o intrega mini-armata de oameni (autorul estimeaza educat pe la 100.000 de persoane) care sa fie loiali si dedicati si bine motivati si intermixati elitei care sa poata efectiv sa faca aparatul militar „sa se miste”.

Apoi, nici in teritoriile lor consacrate (SUA, Marea Britanie) nu detin o putere absoluta (inca). Nu pot face orice. Nici ei, nici oamenii din subordinea lor, cu toate ca au membrii ai grupurilor lor cam in toate posturile si institutiile cheie – Congres, Departamentul de Stat, Departamentul Comertului, al Apararii, ca sa nu mai vorbim de infamul CIA. Chiar si asa – inca nu pot face orice. SUA este de pilda un stat in care populatia civila are dreptul sa poarte arme – si suplimentar armele sunt destul de raspandite in randul sau. Apoi, in mod public si efectiv nu s-a declarat dictatura acolo, chiar daca se fac pasi – respectiv se incearca

a se face pasi, in acest sens. Dar acel moment nu a survenit inca (asa cum a survenit pentru Hitler in Germania Nazista odata cu „noaptea cutitelor lungi”).

Ca atare, membrii elitei dominatoare ilegitime Occidentale, asemenea membrilor oricarui corp statal (inclusiv al unei viitoare societati libere), **au nevoie** de o anumita perceptie publica, pentru a asigura dupa caz urmatoarele:

- Neimplicarea (prin neutralitate ori ignoranta ferice) a marilor mase de oameni in viata politica si militara a statului, si a organizatiei lor.
- Crearea unei aure de invincibilitate si de omnipotenta in scopul asigurarii componentei de intimidare a actiunilor lor de cooptare ori de inlaturare a persoanelor incomode.
- Crearea unei aure de bogatie extrema, aproape nemarginita care ar permite ca unui nou-cooptat sa ii se poata oferi orice, sa ii fie permis orice.
- Limitarea sau excluderea atacurilor civile asupra membrilor sai executanti (persoanele din posturi cheie, ori cei desemnati de acestia), ori a razboiului civil generalizat. Sa nu uitam ca Revolutia Islamica din Iran (1979) a rasturnat un regim militar de tip monarhic, in care junta militara era extrem de generos finantata si totul ii era permis. Si ea s-a infaptuit de catre populatia civila (sub ghidajul Ayatolahului Kohmeni, pe atunci in exil in Franta) – nu de vreo interventie militara externa. Ca atare nu este imposibil ca si actuala elita dominatoare ilegitima Occidentala sa fie inlaturata in mod similar – un eveniment care ar fi extrem de neplacut pentru ei.
- Existenta unei imagini publice, la nivelul unor grupuri relevante (potentialii lucratori de informatii, specialisti IT, oameni de stiinta, ingineri, etc.) care sa fie adecvata pentru ca acestia sa lucreze benevol in interesul elitei dominatoare, fara a evita (sau chiar denigra) institutii ca NSA, FBI, CIA ori altele asemenea. Ori multi din aceste categorii de oameni ar avea destul de multe obiectii de natura morala daca ar stii de exemplu ca ar urma sa lucreze pentru exterminarea prin mijloace violente a 90% din populatia globului. Ori ca ei insisi vor fi supusi reduceri la scalvie ori exterminarii atunci cand nu vor mai fi utili ori necesari.

Ca atare un anumit grad de perceptie publica este esential – momentan. Daca toti oamenii (in afara de cei 100.000) ar intelege simultan realitatea situatiei si ar opta pentru rezistenta fizica organizata, ori si doar pentru necooperare, capabilitatile militare ale elitei

dominatoare ar fi mult erodate, daca nu chiar eliminate: La ce bun ameninti pe cineva cu o moarte groaznica, cata vreme nimeni nu te crede capabil de a face vreun rau? La ce bun promiti miliarde unui eventual nou-cooptat, cata vreme el intelege ca nu vor valora mai nimic, si ca de fapt incerci sa il platesti cu firimituri din valoarea adaugata a propriei sale contributii? La ce bun dai ordinul „Foc!” daca cei care au fizic access la pupitrele de comanda ale rachetelor nucleare ignora vorbele tale?

Desigur situatia este destul de sensibila – grava chiar s-ar putea spune – in special din prisma existentei capabilitatilor nucleare disponibile inca acestei elite dominatoare ilegitime. Si mai mult, prin militarizarea si radicalizarea fortelor armate interne pe teritoriile controlate, se erodeaza din ce in ce mai mult potential impact al unei necooperari din partea populatiei si chiar a unei revolte. Este posibil ca infamele tabere FEMA [[63 – FEMA camps conspiracy theory](#)], sa fie deja pregatite pentru astfel de eventualitati. In prezent, o eventual revolta chiar si generalizata pe teritoriu SUA de pilda, este departe de a fi garantat sa aiba success. Participantii probabil ar reusi sa salveze mult, insa nu pe siesi, fapt care face destul de dificil un astfel de demers. Ca sa nu mai vorbim de faptul ca sincronizarea ar fi o reala problema avand in vedere gradul de supraveghere electronica la care este supus cetateanul – desigur, „pentru siguranta lui”.

In concluzie, faceti uz de puterea politica si de constientizare – si chiar de cea fizica, asa insemnifianta cum este, inainte de a ajunge incapacitati, precum prizonierii de la Auschwitz, Sobibor sau alte tabere de exterminare. Cand ati ajuns acolo e prea tarziu pentru voi. 90% sau mai mult au murit acolo. Singura salvare atunci poate fi doar externa. De ce sa irositi si acel mic dram de putere pe care il aveti ori sa il cedati fara costuri pentru inamic, cat inca dispuneti de el?

Sistemul monetar

O atentie aparte trebuie acordata sistemului monetar societal. Prin acesta se intelege ansamblul fluxurilor de moneda (fizica, electronica sau subinteleasa) in economie, alaturi de structurile, sistemele si scheme institutiilor financiare, de acceptabilitatea sau imperativitatea platilor in moneda si alte elemente strict conexe marfii „bani”.

Privitor la acestea este important de avut in vedere urmatoarele aspecte:

- In prezent, cam in toate statele lumii (inclusiv in lumea non-Occidentala), emisiunea si fluxurile de moneda sunt controlate de aparatul statal (in SUA de cel statal neoficial, privat, prin institutia privata Federal Reserve, al carei rol este de a avansa agenta elitei dominatoare ilegitime). In societatea Occidentala, cele mai multe Banci Centrale sunt controlate de catre elita anglo-saxona. Si unele tari recent emancipate inca nu au reusit sa se debaraseze de acest control.
- Moneda se emite in principiu fara acoperire. Adica crearea unei noi resurse de x miliarde de dolari, prin apasarea unui Enter intr-un sistem bancar nu este conditionata faptic de existenta unor marfuri sau disponibilitatea unor servicii care sa acopere sau sa dea o anumita valoare respectivilor bani. Desigur, asta nu inseamna ca ar fi complet lipsiti de valoare; banii sunt pretinsi ca taxe si impozite, sunt colectati de corporatii pentru bunuri si servicii (inclusiv cumparaturi sau alimentatie publica ori utilitati) si in genere au – vremelnic! – o anumita acoperire relativa in bunuri si servicii. O expansiune a masei monetare nu este obligatoriu sa duca la hiperinflatie instantaneu, daca o mare parte din banii existenti pe piata sunt relativ „blocati” (e.g. sunt in fonduri de investitii pe termen lung de unde nu pot fi retrasi, sunt schimbati in cantitati mari pentru influenta intre persoane care nu isi sporesc comportamentul de cheltuire imediat, sunt tinuti „bine” datorita originii lor ilicite care nu permite sa fie mobilizati imediat, precum si in cantitati mari de obligatiuni care nu se intrevad a fi lichidate prea curand).
- Pe plan international exista acorduri (e.g. Bretton-Woods) care contribuie la reglementarea schimburilor internationale mediate de moneda. Aceste acorduri sunt in prezent in plina eroziune, datorita ofensivei asa ziselor „sanctiuni” SUA (in esenta niste blocade financiare impuse statelor indezirabile, menite sa le impiedice sa faca schimburi comerciale cu alte state [chiar si din afara ariei de influenta a SUA]), precum si datorita acoperirii tot mai mici pe care moneda americana o are in bunuri si servicii. Multe state, precum Rusia, China, Iran, Venezuela deja au inceput sa isi regleze contabilitatea schimburilor economice folosind monedele nationale, circumventand astfel dolarul.
- Atunci cand regimul statal al unei tari (inclusiv una mare precum SUA sau URSS) se schimba, moneda nationala respectiva in principiu se devalorizeaza pana aproape de 0. Marca germana nazista, desigur nu a mai valorat absolut

nimic dupa razboi (daca nu cumva chiar nu prezenta un factor de risc pentru detinatorii de prea multa).

- Din punct de vedere practic, banii circula in genere prin intermediul unor retele informatice bancare, atat national cat si international prin sisteme de tipul celor furnizate de SWIFT ori de competitorul sau rusesc. Fara a intra in prea multe detalii de core banking, idea fundamentala este ca banii reprezinta doar o cifra intr-un calculator. Ceea ce le da valoare este puterea statului emitent a respectivei valute de a oferi valoare contra preschimbarii ei.

- Cand se compara valoarea relativa a unor valute, este crucial de inteles ca aceasta nu transmite o informatie clara depre care stat este mai bogat: nici la valoarea de schimb, nici la paritatea puterii de cumparare [[64 – Purchasing power parity](#)]. Schimburile valutare, realizate prin ceva ce se numeste piata FOREX, sunt acte bilaterale de comert, dictate de comportamentul de piata al diferitilor actori participanti (inclusiv comert international, specula, razboi economic si altele). Si daca luam „numarul de paini” pe care il cumpara intreaga Masa Monetara a valutei USD si o comparam cu „numarul de paini” pe care il cumpara intreaga Masa Monetara a valutei RUB nici aceasta comparatie nu spune care valuta este mai puternica. Acest lucru se datoreaza in primul rand faptului ca economiile mari au o piata ampla interna – in care nu este necesara valuta straina. Iar in acele 10-15% din bunuri / servicii care sunt necesar a fi cumparate extern (deci cu valuta straina), ele pot usor fi platite la preturi de 5-10x ori mai mari (in functie de gradul lor de urgenta, de cerere si oferta, etc.) decat cele reale creand astfel distorsionat aparenta unei valori mai mari a monedei straine fata de cea nationala. Insa, daca ar fi sa emigreze sa zicem 100.000 de persoane din tara straina in cea discutata, atunci desigur ca degeaba vor veni ei cu „valuta straina” caci economia nationala nu va fi capabila (interesata) sa absoarba atat de multa. Odata acoperit acel pret de 5-10x ori mai mare, moneda straina pierde din valoare, caci nu mai este necesara.

- **Banii si sistemul monetar reprezinta exclusiv un instrument de planificare, contabilitate si control al economiei.** In speta **banii nu au nici un fel de valoare.** Sistemul monetar (si detinerea de bani) reprezinta doar un mecanism prin care economia se planifica: ce fabrici cate masini vor produce, ce productie agricola generala va fi – desigur cum va fi ea distribuita intre diferitii actori economici, si asa mai departe. Din punct de

vedere al uzului contabil, banii reprezinta un mijloc de a tine evidenta a ce se produce si ce se consuma, de catre cine si in ce cantitate (mai precis, managerial vorbind, cat de „important” – costisitor este consumul diferitilor actori). Banii reprezinta in genere o idee proasta ca stocare de valoare – desi existenta lichiditatilor suficiente (adica bani care pot fi cheltuiti imediat) este cruciala pentru supravietuirea oricarui agent economic, chiar si unul care detine altfel „active” ilichide de miliarde. De asemenea, datorita restrictiilor si supravegherii impuse schimburilor monetare, banii reprezinta un important mijloc de control: atat legitim cat si ilegal. Urmarirea fluxurilor monetare cartografiata cu un obiectivism rece situatia relatiilor economice (de putere) din piata. Suplimentar blocarea, confiscarea, „sanctionarea” si alte operatiuni in legatura cu soldul monetar reprezinta un mijloc de exercitare a puterii de catre elita Occidentala. Din pacate, rolul benefic al acestui sistem de control – ingreunarea sau impiedicarea valorificarii rezultatelor crimei organizate inca se lasa de asteptat, fiind in mare parte insesizabil. Cel mai mare inconvenient (in special in SUA) al sistemului monetar ca mijloc de control il pozeaza persoanelor angajate in activitati economice de prestarii de servicii sexuale, caci sursa lor de bani devine ilicita, acestea fiind nevoite sa recurga si sa se apeleze la mijloace de spalare de bani (care actiune este infractiune mult mai grava in majoritatea jurisdictiilor), inca odata vulnerabilizandu-le in fata grupurilor de crima organizata.

• **Niciodata un om puternic nu va fi interesat de acumularea de bani. Niciodata.** In genere, va fi mai preocupat sa ii tipareasca. La nivelul cercurilor de putere inalte, relatiile interpersonale, retelele de influenta, capabilitatile militare (care in unele cazuri includ pe cele de persecutie juridica) substituie complet rolul banilor. Desigur acele persoane platesc pentru paharul de vin de la masa. Insa pentru ele a avea un milion de dolari in cont sau un miliard este mai putin relevant decat numarul de politisti sau judecatori corupti capabil sa il mobilizeze, numarul de bombe atomice pe care pot sa il lanseze, capacitatea de a exploata reseaua lor de influenta pentru a oferi beneficii non-monetare (e.g. „secure sex”) partenerilor lor si asa mai departe. Mai mult, in cazul societatii Occidentale, elita dominatoare controleaza insasi „tiparnita de bani”, FED-ul. Daca cumva pentru ca o anumita actiune sa reuseasca este necesar ca unul mai sarac sa fie „elevat” la un nivel mai inalt, pot oricand sa tipareasca orice suma. Desigur, apoi se va duce o lupta impotriva celor care...

au... sa.. nu prea cheltuie. Dar si aici, de regula cei vizati nu sunt cei astfel elevati, ci tocmai cei care au facut mica avere „jucand jocul corect”, inasa neavand legatura cu ei. Pentru mai multe informatii despre distributia masei monetare in societate si o discutie mai detaliata despre efectele de putere in societatea actuala, revedeti sectiunea *Impactul surpinzator de redus al finantelor asupra fericirii* din [2 – [Asupra Fericirii I](#)].

Incheind, trebuie remarcat ca maniera primordiala prin care banii sunt folositi ca mijloc de saracire a populatiei si dizolvare a relatiilor autentice independente, tine de sursa unica a lor: in principiu banii izvorasc de la Stat sau de la banci (care aleg ce si pe cine sa crediteze), si abia apoi curg in jos in economie. Privarea de moneda (de pilda prin contractii ale masei monetare) pot face mini-ecosisteme economice sa dispara: un taran care vinde hrana si un constructor care cladeste case – chiar daca ar fi compet si real interesati de a face comert unul cu altul, daca nici unul „nu are bani” si „nu primeste credit” atunci vor fi efectiv blocati, chiar daca, in acest caz, s-ar putea compensa si doar prin barter. Acesta **capacitate de veto al elitelor sistemului monetar asupra economiei** reprezinta un mijloc represiv, care nu arareori a fost folosit.

In concluzie, cautati sa priviti dincolo de bani intodeauna cand planificati sau doriti sa infaptuiti ceva (inclusiv la nivel personal). Priviti intotdeauna banii ca un mijloc, si **niciodata ca o sursa de putere**. Bani sunt o mica sursa de putere (destul de slaba) doar asupra celor foarte saraci. Insa, folositi intelept (de pilda donati celor care activeaza pentru infaptuirea unei societati libere), chiar si in mica cantitate ei pot aduce multa valoare, eliberandu-le timpul acestora din urma. Insa daca va ganditi sa va „cumparati puterea” cu bani, in special „de la elita”, sunteti pe o cale desarta. Daca vor avea nevoie vreodata de „banii vostrii” (sau de vreun bun al vostru, fie vorba) vi-i vor lua pur si simplu. Singurul moment in care cineva negociaza cu voi, este atunci cand aveti capacitatea de a face ori a nu face sa se intample ceva („make-happen”)... de pilda cand faptic puteti bloca productia fabricii voastre – si ei nu pot sa va impiedice sa faceti acest lucru.

In cele din urma, este bine sa evitati totusi sa ajungeti lefteri. Acest lucru nu da bine niciodata si este adesea un precursor al multor lucruri rele care sunt pe cale sa vi se intample. Iar daca vreti sa contribuiti la infaptuirea unei societati libere, aveti nevoie sa ramaneti in viata, printre altele, cel putin suficient de mult incat sa puteti sa va aduceti contributia.

Chestiuni de drept si sensibilitate umana

Odata trecuta in revista in mare situatia actuala a societatii, se desprinde destul de clar idea existentei unei anumite multimi de indivizi (disparati sau mai adesea in legatura unii cu altii) care sunt in esenta violenti si periculosi, in deosebi planificat de periculosi (e.g. cautand reducerea la sclavie a populatii intregi, consolidarea prin mijloace imorale si ilegitime a puterii lor, si asa mai departe). Multi dintre ei sunt si psihopati. Pentru o intelegere a psihopatiei manifeste de catre unii care nu sunt parte a elitei, parcurgeti [[65 – Psychological manipulation](#)].

Acesti indivizi sunt o amenintare permanenta de securitate la adresa intregii umanitati. Si nu doar o amenintare, ci chiar un rau manifest in desfasurare. Cu toate ca numeric vorbind sunt o minoritate infima – autorul estimeaza ca prevalenta persoanelor violente periculoase ca fiind undeva intre 0.01% si 0.1% din populatie, a celor cu potential violent latent dar nemanifest cu exceptia unor circumstante favorabile ample pana la maxim 1-3% din populatie, numarul membrilor elitei dominatoare (inclusiv familie, prieteni si familiile prietenilor) ca fiind, grosso-modo pe undeva pe la 10.000 de indivizi, iar a intregului „anturaj restrans” al persoanelor celor mai loiale, pe undeva pe la 100.000 de indivizi, iar cercul larg al lor, undeva intre 1-2 milioane, toate acestea la nivel global. Daca ar fi sa „numaram” impreuna toate aceste persoane, am ajunge undeva pana in maxim 10.000.000 de persoane cu risc maxim (0.14% din total populatie), si inca 210,000,000 persoane cu risc latent (3% din total populatie).

Aceste realitati nasc o anumita dilema, de natura atat morala cat si practica, referitoare la elaborarea normelor de drept necesare functionarii societatii.

Vor exista desigur voci care doar la gandul la ce pedepasa merita acestea ar spune ca a condamna la moarte intre 10 milioane si 210 milioane de persoane (3,14% din total populatie) ar reprezenta un genocid. Desigur a extermina oameni pasinici nevinovati nu poate fi acceptabil. Iar autorul in mod explicit nu sugereaza care ar fi pedeapsa ori masurile potrivite ci lasa la latitudinea cititorului aceasta tema de gandire.

Sunt important de avut in vedere urmatoarele aspecte:

- Daca o grupare de, sa zicem 0.14% din populatie ar urmarii si aproape reusi exterminarea a 90% din restul populatiei, incluzand femeii si copiii? Ce pedeapsa ar trebui aplicata lor, in momentul infrangerii? Dar fata de fetele, sotiiile si copiii lor ce masuri ar trebui luate? Dar fata de copiii lor sub varsta raspunderii penale? Aceste chestiuni nu au raspunsuri simple, evident corecte. In cazul teroristilor Daesh din Siria si Irak, autoritatile locale au decis sa execute, inclusiv femeile concubine voluntare ale teroristilor, pentru terorism. Desigur atrocitatile comise anterior de banditii Daesh pot fi asemanate doar cu cele comise de nazisti (de pilda au ars de vii si au filmat acestea un grup de fete care au refuzat sa devina sclavele lor sexuale). Copii teroristilor minori ai teroristilor au fost internati fortat in tabere de reeducare. Notabil este gestul facut de Presedintele Ceceniei (Federatia Rusa), Kadyrov, care a ales sa repatrieze un grup de 20-30 de copii de varste fragede (pana in 14 ani), fii ai teroristilor Daesh de orginie rusa, considerand ca acestia au capacitatea de a depasi trecutul terorist al parintilor lor. Desi desigur, teroristii nu au permis aceasta optiune baietilor familiilor pe care le-au executat, rezultatul acestui gest va fi demn de urmarit si analizat in timp.
- Daca aceste masuri retributive (despre care las cititorul sa reflecteze care ar trebui sa fie – voi propune si eu un cadrul Constiitutional, inclusiv un Cod Penal intr-un viitor articol) ar putea fi aplicate *anterior* reusitei partiale sau total a celor dintai sa realizeze un genocid asupra restului de 90% din populatie? Ar fi moral sau just sa fie aplicate ele, *preemptiv*? Inca o dilema morala.
- Ce efect are inasa toleranta excesiva fata de comportamentul criminal violent? (de pilda prin adoptarea unui cadru legislativ lax fata de aceste fapte, depistarea cu intarziere [si doar de cateva luni, ani] a savarsirii acestor fapte, nedepistarea si nepedepsirea tuturor participantilor, inclusiv a celor cu atributii de ordine publica si din justitie care sunt complici sau care altminteri favorizeaza sau in cel mai bun caz demonstreaza o neglijenta criminala, pedepsirea usoara care permite criminalilor violenti sa revina in societate dupa 10 ani, permiterea acestora faptic sa beneficieze de produsul material al infractiunilor lor, neurmarirea familiilor lor deja formate cuprinzand inclusiv descendenti biologici, neluarea masurilor pentru prevenire asociierilor infractionale, etc.). Acest efect, sintetic vorbind este foarte simplu: din punct de vedere al teoriei jocurilor (game theory), aceste lucru fac comportamentul criminal violent **sa renteze**. Ba chiar sa ofere o strategie aproape sigura de

victorie asupra societatii cinstite. Un infractor are o probabilitate mica de a fi prins, iar daca e prins copiii si familia sa sunt deja ingrijiti de altii din grupare si folosind resursele materiale dobandite pana la data capturarii din activitate infractionala violenta. Si apoi, pedepsele blande pentru violenta (cel putin in Romania), care in genere permit infractorilor violenti sa paraseasca inchisoarea dupa, in estimarea autorului, undeva pe la 10-15 ani maxim (cel mai adesea mult mai putin – as se vedea condamnările sefilor clanurilor Camataru din Romania) – in viata, nu cu picioarele inainte, nu sunt un descurajant suficient pentru multi. Desigur, exista unele categorii de.. sa zicem oameni, pentru care nici o pedepasa (nici cea cu trasul pe roata) nu ar fi un descurajant suficient. Insa pentru cei mai multi, practica pedepsei capitale (existenta si aplicata temeinic de pilda in China, si existenta in SUA) conduce faptic la o diminuare accentuata a acestui gen de comportament infractional.

- Criminalii violenti nu sunt limitati de prevederile vreunui act normativ in selectia mijloacelor si alegerea cruzimilor la care sa supuna victimele. In fata lor nu poate fi invocat faptul ca „nesalutarea sefului clanului interlop, se pedepseste cu amenda, nu cu ruperea fetei”. Nu sunt limitati nici de „a dovedi” faptul ca victimele lor ‚sunt eligibile’ pentru a fi agresate.
- Atunci cand criminalii violenti sporesc in influenta si ascend in a controla societatea, ei se rafineaza desigur (unii dintre ei). Pot parea chiar persoane de o agreabilitate si un sharm deosebit. Acest lucru nu ii face mai putin criminali.
- Nazistii in cel de-al doilea razboi mondial au masacrat sistemic in jur de 30 de milioane de civili (atat pe frontul de est cat si pe cel de vest) [14 milioane dupa unele estimari – [66 – [The Holocaust](#)]], a caror unica vina a fost suspiciunea fata de ei (tot de catre nazisti), ca ar ajunge sa simpatizeze mai devreme sau mai tarziu cu bolsevicii si cu comunismul (adica sa doreasca sa traiasca liberi in esenta, in indiferenta fata de agresor). In tarile ocupate, procentul de poluatie exterminata ori planificata pentru a fi exterminata varia intre 50% si 100% (pentru Rusia de pilda procentul era de 75%) din totalul populatiei [67 – [Generalplan Ost](#)]. Au reusit doar partial, gratiei infrangerii in razboi, insa atrocitatile comise de acestia (inclusiv dupa ce infrangerea lor era certa) sunt paralizant de abjecte. Este obligatoriu (si un semn de minima consideratie pentru victime) ca cititorul sa vada macar un documentar despre holocaust si „detasamentele mortii” (Einsatzgruppen [68 – [Einsatzgruppen](#)]).

Inainte totusi de a ajunge la masuri legislative... prea mult sau prea putin cuprinzatoare, aveti in vedere si urmatoarele aspecte:

- In cadrul proceselor nazismului de la Nurenberg, unul din principalii inclupati (ulterior executat – unul din putinele cazuri), a declarat in mod relativ credibil (sincer) ca au exterminat populatia din teritoriile controlate (a folosit termenul de evrei, insa efectiv era vorba de orice etnie, cata vreme prezentau risc potential politic) *in legitima aparare*, explicand in esenta ca a fost vorba de o masura preemtiva, pentru ca respectivi sa nu prezinte probleme ulterior (nici ei nici copiii lor care, odata crescuti ar fi avut convingeri contrare regimului lor).
- Tatal autorului, militar de cariera in Armata Romana, marunt aservit occidental s-ar califica probabil, dupa cutumele generale ale regimului complicitatii, la condamnarea ca dusman al statului prin inajutorarea unei puteri de ocupatie straine (si mai mult, pentru beneficii personale) a Romaniei. Fiind distant si nepovestind niciodata despre ce face „la servicii” este posibil sa fii comis fapte mai putin sau mult mai grave (chiar daca are o structura de personalitate complet non-violenta; interesul personal a prevalat asupra propriilor tendinte ori asupra interesului poporului roman). Fiul lui insa (autorul) are viziuni si activitati puternic pro-libertate si anti-elita Occidentala. Mai mult, are si o inteligenta cu mult peste medie si anumite capacitati care pot fi folosite in folosul binelui (spre exemplu explicarea acestei stari de fapt a societatii actuale expusa in acest articol, dedusa de autor exclusiv prin prelucrarea surselor deschise de informare, in contextul in care la nivel de anturaj in tinerete a fost inconjurat doar de persoane ostile cauzei libertatii [fiind si de 3 ori momit sa se alature unor organizatii masonice sau paramasonice, de fiecare data refuzand]). O intindere prea ampla a prevederilor sau practicilor de drept, aplicata in cazul de fata ar putea sa va priveze de insasi autorul acestui articol. Desigur, astfel de cazuri sunt probabil extrem de rare. Dar totusi pot fi deosebit de relevante.
- Louis Filippe d’Orleans [[41 – Louis Filippe II, Duke of Orleans](#)] a fost un aristocrat francez care a renegat modelul monarhic-feudal si a ajutat faptic amplu pe revolutionari. Din nou, o cuprinde universala a „membrilor sau exponentilor fostului regim” ar putea duce la eliminarea unor astfel de persoane (de asemenea, cazuri rare, dar deosebit de relevante).

- Orasul autorului, Bucuresti, a fost vreme de aproximativ 20 de ani marcat de o grava problema edilica: cainii vagabonzi. Activitatea numeroaselor ,asociatii' ,bine-intentionate', impreuna cu acordarea recurenta de contracte banoase pentru ,castrarea cainilor vaganozi' (care erau re-eliberati ulterior) si alte aspecte politice, au facut ca aceasta capitala a unei tari din UE, in perioada 1993-2013 (aproximativ) sa fie un adevarat infern cauzat de cainii vagabonzi. Acestia se asociau in haite si nu araeori atacu oamenii (in special copiii) care treceau prin zona (si le incalcau ,teritoriu' luat de acestia pe domeniul public). Desigur, multe dezbateri, si in mass-media, si chiar in grupurile sociale atat online cat si off-line cu ce e de facut: pareri pro- si contra- eutanasierii acestor caini (unii ca nu se poate, ca ar fi un ,genocid al cainilor', altii ca ,dar sunt extrem de periculosi' altii ca ,sunt doar neintelesti', si asa mai departe). Chiar cunostinte apropiate ale autorului erau impotriva ideii exterminarii complete a cainilor vagabonzi. Pana cand, prin 2013-2014 (aproximativ), precipitat de sfasirea de catre o haita a unei fetite de pana in 5 ani in Parcul Tineretului, acest lucru s-a intamplat. Au mai trenat mici discutii si dezbateri filozofice despre „cat de corect a fost”, vreme de cateva luni. Acum, dupa 5 ani toata lumea rasflua usurata si se bucura ca a fost curatat Bucurestiul de caini vagabonzi si ca se poate circula pe strazi si seara, ca se pot face plimbari in parc si chiar alergari fara teama de a fi sfasiat. Discutiile despre ,o fi bine, o fi rau', ,o fi just, nu o fi' au fost date uitarii odata cu trecutul intunecos al existentei cainilor vagabonzi pe strazi. Si nimeni nu ii regreta acum.
- Oamenii in genere (in deosebi traind in regimuri corupte ori de ocupatie) se tem mult mai mult de a cadea victime erorilor (sau abuzurilor) judiciare, decat se tem ca un criminal violent periculos sa primeasca o pedeapsa insuficienta. Acestia este important sa realizeze ca infractorii (inclusiv ce infiltrati ori numiti in aparatul de justitie ori de aplicare a legii) nu sunt limitate de prevederile legislative in actiunile lor. Iar asa cum memoria intunecata a holocaustului o demonstreaza, atunci cand considera propice vor face abstractie de orice norma legala, morala, ori umana.

In concluzie, in procesul de proiectarea societala a unei societati libere atentie deosebita trebuie acordata prevederilor si mijloacelor de combatere a criminalilor violenti si a psihopatilor. Asemenea modului in care introducerea unei singure haite (14-31 exemplare) de lupi a schimbat complet comportamentul a sute (sau mii?) de cerbi (acestia evitand

cursul apei cat mai mult de frica de a nu fi mancati) intr-un experiment realizat intr-un parc natural din SUA [69 – [How 31 wolves transformed yellowstone](#)], analog si existenta chiar si a unui numar extrem de restrans de astfel de indivizi degradeaza profund nivelul de trai si ameninta insa fabrica unei societati libere. Desigur, astfel de indivizi vor apare si in viitor, indiferent daca cei prezenti dispar ori nu. Insa proiectantul societal trebuie sa se aplece cu reflectie pentru a gasi mijloacele potrivite de stopare a impactului existentei lor. Desigur si educatia trebuie sa joace un rol important. In cele din urma insa, fara vreo ezitare trebuie amintit ca atacul violent ilegitim asupra altuia, in orice context moral reprezinta un act de razboi.

Securitatea Costa. Mult. Insecuritatea costa Totul.

Am discutat anterior despre importanta si costul Securitatii. Acest aspect este atat de important in cat merita o reiterare in propria sa subsectiune.

Securitatea costa. Chiar si intr-o societate libera, alcatuita din persoane de buna credinta, chiar si lipsita de psihopati, apar amenintari interne si externe de securitate. Neintelegerile (intelegerea gresita a sensului spuselor, gesturilor ori comportamentului altora) vor fi principala cauza. Apoi slabiciunea umana care este mare – dar a carei manifestare, in cazul persoanelor ne-rele este urmata de regret si cainta autentica – va fi o alta cauza. Lipsa de intelegere a cadrului moral si normativ va fi cea de a treia. Apoi desigur, amenintarile majore vor veni din randul celor nemultumiti de *returul individual* (chiar si just!) de care beneficiaza si vor incerca sau accepta sa tradeze (ori sa constitue grupari personale cu scopul de a acapara puterea si a schimba caracterul liber al societatii). Apoi desigur vor fi cei cu tendinte natural violente ori psihopatrice manifeste care nu au fost inca incapacitati. Peste toate acestea, Statul probabil nu va exista singur pe lume, ci in relatie cu alte State (posibil extra-terestre candva) care inteleg ori aplica mai mult sau mai putin filozofia libertatii. Unele dintre acestea pot fi ostile in mod latent sau manifest. Pentru a elimina (ori diminua pana la pragul de a fi neglijabil) impactul acestor amenintari de securitate, este necesara... asigurarea securitatii.

Asigurarea securitatii interne de regula se diferentiaza de asigurarea securitatii externe. Pe plan intern probabil nu se va dori utilizarea armamentului de distrugere in masa (care ar elimina intreg Statul) de exemplu. Apoi, pe plan intern inamicii pot sa foloseasca tehnici de acoperire, disimulare, confuzie printre civili si pana la urma, si doar identificarea lor (ca mai

apoi sa fie capturati ori anihilati) poate fi o problema majora. Acest lucru se intampla depilda in Caucazul de Nord al Federatiei Ruse, unde desi de aproximativ 10 ani frecventa si amploarea manifestarilor teroriste s-a redus aproape complet, fenomenul persista si „pur si simplu gasirea tuturor teroristilor si eliminarea lor” nu este ceva atat de usor de infaptuit, chiar daca controlul militar statal asupra regiunii este deplin (e.g. acolo unde sunt depistati, teroristii sunt eliminati complet, fara vreun dubiu ca ar putea scapa ori dimpotriva de a putea castiga ei).

Asocierile secrete cu caracter ostil filozofiei libertatii, atat interne cat si, mai probabil, in legatura si coordonare bilaterala cu puteri externe (in temeiul *razboiului mixt* discutat mai sus) vor tenta sa apara si sa actioneze. Simpla lor interzicere – care nu este nici o idee buna (caci poate ingreuna formarea asociierilor secrete benefice, care de pilda cauta sa combata coruptia sau tradarea din cadrul statului – cum a fost de pilda cazul grupului care a facut ca Vladimir Putin sa devina presedinte al Federatiei Ruse in 1999), si nici nu asigura disparitia acestora (indiferent cat de grave pedepse s-ar stabili) – lucru demonstrat de prabusirea URSS (unde asocierile cu caracter secret erau interzise).

Pentru combaterea acestor amenintari ori rele manifeste, este imperativ necesar dezvoltarea unor capabilitati militare si de securitate, *aflata in slujba filozofiei libertatii, a binelui*. Desigur si membri unor astfel de organizatii pot sa aiba unele interese ori altele, si unii dintre ei pot fi infiltrati ori pot ajunge sa tradeze idealurile. Tocmai de aceea, **nu se poate crea nici o structura independenta care „sa asigure securitatea statului”** carora cetatenii sa ii delege responsabilitatea protejarii lor. Din pacate, membrii de buna credinta ai statului sunt dator si nevoiti sa exercite vigilentia permanenta (cel putin periodica). Si chiar fata de structurile militare (autorul are in minte crearea unui nucleu statal, care sa includa unitati de elita si dedicate ideologiei libertatii – similar cu formarea fortelor revolutionare iraniene – IRGC care cauta si accepta in randul lor exclusiv persoane dedicate idealurilor revolutiei), si mai ales fata de membrii acestora, civilii (si din nou, nu doar niste „reprezentanti permanenti ai lor” – cum ar fi cazul parlamentului) trebuie sa exercite o supraveghere continua (in limitele militar utile) si mai ales sa aiba ei insisi capabilitati tehnico-militare fata de acestia, in cazul in care ar trada.

In cele din urma, problematica asigurarii securitatii este strans legata de problematica razboiului – este o arta si nu o aplicare mecanica a unor tehnici. Iar proiectantul societal precum si populatia statului in ansamblu sunt dator sa acorde maxima importanta ei. Unul

din aspectele cruciale, discutat mai pe larg anterior, tine de motivarea membrilor structurilor de securitate de elita, in temeiul principiului „Securitatea Costa. Mult.” Desigur, cred ca exemplele prezentate sporadic pe parcursul acestui articol au conturat deja in mintea cititorului realizarea faptului ca indiferent cat de mult ar costa securitatea, *insecuritatea* ce conduce la infrangere (cu sau fara lupta) costa incomparabil mai mult. Conform dictonului „Vae Victis”. Acestea fiind spuse, desigur, nici finantarea (materiala, societala ori legala) a fortelor de securitate si a personalului stiintifico-tehnic implicat nu trebuie sa fie excesiva. In genere, cei responsabili cu securitatea statului trebuie sa fie o parte integrata si sa se intrepatrunda cu restul populatiei sale, nu sa fie o bula separata. Iar, in principiu, membrii sai ar trebui sa fie dornici si interesati sa desfasoare acest tip de activitate indiferent de nivelul beneficiilor pe care le au, si chiar daca ar urma sa suporte costuri in loc, inclusiv al propriei vietii. Desigur, in continuare, aceasta disponibilitate a lor de a apara unele idealuri comune, nu trebuie exploatata prin reducerea excesiva ori injusta a beneficiilor acordate.

Exista vreun loc pentru iubire?

Tonul general al acestui articol, privitor la realitatile curente indeosebi, poate parea unul destul de negativ. Poate chiar alarmist. Desigur acest fapt este generat nu doar de alegerea cuvintelor si succesiunea in care ele au fost aranjate ci de insasi realitatile primare la care el se refera.

Ca atare, o intrebare legitima in mintea oricarui cititor ar putea fi: Exista vreun loc pentru iubire? Sau „Mai are rost?”

La acestea se cade un raspuns sumar preliminar, anterior publicarii articolului „O viziune alternativa asupra Istoriei” avand drept scop revelarea unor realitati... favorabile. Pe langa marturia de eroism si perseverenta a popoarelor sovietice in cel de-al doilea razboi mondial – care, de la pragul infrangerii totale au ajuns, in 2 ani sa nimiceasca complet inamicul –, mai exista ceva: Adevarul.

Adevarul are acea minunata calitate de a fi singurul lucru care este asa. Orice in afara lui, este neadevar, fals. Iar adevarul militar din teren al zilelor noastre, vorbind aici de majoritatea domeniilor de razboi (terestru, acvatic, aerospacial, cibernetic, tehnologic, economic, informational) este destul de diferit de imaginea rezultata din ceea ce mass media manistream Occidentala incearca sa portretizeze.

Daca pe la inceputul anilor 2000, unii autori anuntau inceputul unei ere de primalitate nucleara a SUA, altii mai lucizi, precum Tom Sauer cu articolul „The Short Shadow of US nuclear primacy” [70 – [The Short Shadow of US nuclear primacy](#)] au fost ceva mai vizionari. SUA, sub controlul elitei dominante ilegite Occidentale au investit mult in tehnica de aparare anti-balistica (adevarat ca multe din aceste „investitii” probabil nu au ajuns la cei care efectiv lucrau la aceste tehnologii ci tot in buzunarele unor „baieti destepti” ai lor). Desigur urmarind sa se asigure de siguranta impotriva unei retalieri in cazul atacului nuclear ,preemptiv’ pe care il pregateau. Insa, din fericire, realitatea faptic din teren este o palma in fata imperialismului. Sistemele de livrare atomica hipersonice Avangard, purtate de rachete balistice grele Sarmat nu urmeaza o traictorie balistica si sunt, in mod recunoscut de catre militarii SUA in fata Congresului lor, imune la orice sistem de aparare existent in prezent. In vorbele Presedintelui Federatiei Ruse, Vladimir Putin, o singura racheta Sarmat este capabila sa distruga atomic o suprafata de dimensiunea Frantei. La acestea se mai adauga arme laser, torpile intercontinentale de mare adancime capabile sa contamineze radioactiv pana la 100 de Km dinspre tarm, precum si altele. Insa mai este ceva: in timp ce sistemul anti-racheta american (cu toate esaloanele, de la Patriot, la THAAD, la GMD) are capabilitati modeste contra rachetelor tactice si slab emergente contra celor balistice (probabil capabilitatile reale sunt totusi ceva mai existente decat ar rezulta din numeroasele teste aparent esuate desfasurate in ultimele decenii) care deja sunt inlocuite de vehicule de livrare hipersonice, sistemul de aparare aerospaciala S-500 rusesc poate deja intercepta atat tinte balistice cat si hipersonice (pe care momentan doar Federatia Rusa le detine in arsenal oricum). Alaturi de sistemele S-400, S-300PV, Tor-M2 si Buk-M, in fapt este Rusia cea care a reusit crearea tehnologiei (functionale de aceasta data) pentru un scut anti-aerospacial complet. Aceste noi arme abia au intrat in productia in serie si probabil va mai dura 1-2 ani pana cand ele vor fi complet desfasurate. Insa atunci, se va putea vorbi de o primalitate atomica a Federatiei Ruse asupra SUA (capabilitatea de a nimici atomic inamicul si de a supravietui ori chiar respinge aproape complet un atac atomic initial sau de retaliere). Deh. Ghinion cum s-ar spune. Desigur partea Occidentala nu admite aceasta stare de fapt – ci dimpotriva accentueaza retorica agresiva, ca si cum s-ar afla in superioritate. A face oricum altfel ar presupune pierderea influentei in propriile zone de control (Europa de Vest – unde se si intampla deja, Europa de Est, Japonia, India, Africa, ca sa nu mai vorbim de America de Sud unde deja razboiul mixt este in plina desfasurare de cateva decenii).

Situatia de mai sus, pe cat de incurajatoare este, nu confera motive de relaxare completa. Razboiul, si in deosebi razboiul atomic sunt lucruri... urat. Care ar putea face ca holocaustul sa para neglijabil prin comparatie. Intr-un astfel de scenariu, probabil Federatia Rusa ar scapa cu destule orase supravietuitoare. Insa teritoriile statelor mici (cum ar fi Romania) vor fi complet nimicite (fie de unii, fie de altii). Sa nu uitam ca nazistii au continuat si accelerat holocaustul si cand stiau ca infrangerea lor este iminenta. De asemenea, pe langa armamentul atomic, elita dominatoare ilegitala Occidentala are „sub buton” si arme chimice si biologice (partial dezvoltate intr-un laborator secret din Georgia). In deosebi armele biologice (pe care ostentativ doresc sa le prezinte ca putand targeta selectiv etnii, cum ar fi cea rusa, facand o licitatie publica pentru mostre de ADN rus) prezinta un pericol nimicitor pentru umanitate. Desigur si vorbele Presedintelui Mao pot fi relevante (chiar daca in prezent incomplet de precise): „Poporul chinez nu trebuie sa se teama de razboi atomic. In caz de catastrofa, 200 de milioane de chinezi vor supravietui si comunismul va triumfa.”

Insa se poate si mai bine. Mare parte din populatia SUA, inclusiv din cea care activeaza in domeniul militar ori economic nu este sinucigasa si nici psihopata. Actiuni de „clatinare” a ordinii existente, in scopul prevenirii unei catastrofe planetare exista. Autorul nu are acces la informatii clasificate, deci nu poate aprecia calitativ semnificatia disputei curente intre Trump si „statul adanc” american. Insa la o apreciere intuitiva, poate fi doar de bine.

Presedintele Federatiei Ruse, Vladimir Putin a declarat relativ recent ca „Rusia nu va mai plati din nou costul uman al eliberarii Europei”. Desigur, acest lucru inseamna ca nu va permite ca soldati rusi sa moara in numar mare si populatia sa sufere pentru eliberarea unei populatii care, dupa epurarile politice naziste, a ramas, in mare ei parte, docila, pasiva sau chiar ostila libertatii. Insa exista si oameni meritorii in acest spatiu, indiferent de etnie or apartenenta sociala, si eu cred ca fortele Binelui, in ansamblul lor vor actiona astfel incat si aceasta eliberare va avea loc. Cu un scrasnet din dinti si o dojana de tipul „iarasi?”, insa se va intampla. Desigur, nu pentru aceia care vor sta pasivi cu mainile in san si cu mintea adormita. Nu este nimeni „obligat” sa ii salveze. Insa in genere, raspunsul Binelui se va face simtit si va dainuitor. Si curand. Mai curand decat se asteapta oricine.

Si care este rolul iubirii? In primul rand este vorba de a iubi pe aceia dintre noi meritorii, pe cei drepti, pe cei virtuosi. Apoi de a iubi copiii nostrii (ai vostrii momentan caci autorul inca nu are copii). A ii iubi atat de mult, incat acest conflict constitutiv pentru specia umana sa fie solutionat **evitand un schimb atomic** ori in genere evitand distrugerii in masa. Acest

lucru este posibil inlaturand prin actiuni politice, militare, sociale si diplomatice „butonul rosu” din mainile elitei dominatoare ilegitime Occidentale. Desigur negocieri ample vor fi necesare atat in randul persoanelor cu influenta (militara) din zonele de control Occidentale, cat si la nivel international. La aceste negocieri nu poate lua parte nucleu acestei elite, a carui soarta este cam pecetluita. Insa pot lua parte aceia inca lucizi din preajma care nu sunt majiti prea tare de sange si carora, din iubire profunda pentru aceia meritorii dintre noi si pentru copiii nostrii, le putem ingadui sa se alature unei societati libere (chiar unii din pozitii materiale bune) – desigur ulterior unei cainte autentice. Acestor am sa le spun ceea ce stiu si ei deja, desigur: Nu pierdeti prea mult vremea. Momentul decisiv al salvarii planetei si a propriilor persoane de la catastrofa este acum. Nu mai tarziu. Decideti.

In incheiere, mai este ceva pe care cititorul este crucial sa il inteleaga. In special cititorul care nu a avut ocazia sa interactioneze cu oameni bogati (5-100+ milioane de dolari NPV) sau puternici si sa vada cum traiesc acestia.

Frumusetea alternativei, a unei societati libere este enorma. Prin comparatie, traiul „in pace” din perioada razboiului rece fata de situatia deplorabila de acum – diferente dintre aceste doua niveluri de trai, este infima comparativ cu diferenta dintre acea perioada de pace si viata intr-o societate libera. Beneficiul potential este aproape imposibil de perceput cu imaginatia pentru cineva aflat in atatea privatiuni si atata suferinta. Insa, incercand, imaginati-va astfel:

- Vetii putea zambi sau relationa cu aproape orice necunoscut – chiar si pe strada – fara teama ca acest lucru „va fi interpretat”, fara pericolul major de a fi rapiti ori victimizati. Reciproc, puteti relationa cu personale din jur, fara teama ca, intrinsec, primele ganduri ale lor vor alerga catre potentialul pericol prezentat de voi.
- Va veti preocupa cu ce veti dori, cei mai multi dintre voi, in cea mai mare parte a timpului. Inclusiv daca vreti „sa nu faceti nimic” (va veti plictisi repede). Odata eliminat jaful colosal ce se produce in prezent si imperativul si urgenta efortului de razboi, productivitatea economica in scopuri de confort civil va spor drastic. Daca bunicii autorului munceau in medie 3 ore pe zi (plus inca vreo 3 treburi personale) la nivelul tehnologiei de acum 1000 de ani si traiu in belsug material, sigur la nivelul tehnologiei secolului 21, durata medie de treburi pe care „va trebui sa le faceti” va scadea drastic. Posibil unii mai meritorii dintre voi sa lucreze ceva gen 2-3 luni pe an – cand sunt „de serviciu”

in diverse sectoare – fiind apoi inlocuiti de alte schimburi care, in absenta nevoii de asuprire a lor ori de economie drastica de resurse vor putea sa aiba parte de astfel de „joburi”.

- In restul timpului, fiecare va putea face ce doreste – reflectie, cercetare, implicarea in proiecte stiintifice si tehnice statale sau private: nu uitati, avem o galaxie si un univers intreg de explorat, ori in mare orice altceva.
- Nevoile sexuale si romantice vor putea fi acoperite intr-o maniera mult mai libera si justa. Desigur nu inseamna ca nu vor mai exista conflicte de interese, persoane care beneficiaza material de pe urma acestor nevoi, ori altele. Insa aceste lucruri vor fi.. civilizate (ca sa nu mai vorbim de apartia papsilor robot sexuale).
- Absenta stresului material – aproape fiecare individ din zilele noastre produce deja suficienta plus valoare incat sa isi acopere cu un efort minim toate nevoile materiale primare (adapost, hrana, transport, etc). Incaodata, nivelul de munca in agricultura de subzistenta medievala pentru a intretine o familie cu 2 copiii era pe undeva pe la 3-4 ore / zi lucratoare plus timpul pentru treburile personale (spalat, etc.). Cu tehnologia secolui 21 va fi mult mai mic.

Desigur un aspect ramane valabil. Pana la punctul in care umanitatea va coloniza alte corpuri ceresti, ori va crea statii spatiale societale, rata natalitatii trebuie pastrata in niste norme decente. In prezent problema este oricum ca ea este prea mica, nu prea mare. Dar 2-4 copii pe familie (sau convers, 1-2 per individ) probabil vor fi suficienti – in special avand in vedere ca siguranta si viitorul lor vor fi mult mai puternic garantate. In deosebi in contextul in care speranta de viata umana, ca urmare a avansurilor tehnologice anti-imbatranire, va spori probabil in urmatorii 50-70 de ani, dincolo de 200-1000 de ani. Si poate si mai mult ulterior. Cititorul poate fi avizat ca exista specii de meduze si unele hidre de apa care nu traiesc fenomenul imbatranirii asemenea oamenilor. Prin tehnologie, este foarte probabil ca aceasta problema sa fie rezolvata (lucru care desigur nu asigura imortalitatea – moartea va continua sa fie o parte din viata omului; atat accidentala ori ca urmare a manifestarii riscurilor naturale ori de alta natura cat si prin epuizarea in cele din urma a resurselor organismului [iar daca nici, asa, macar la moartea termica a universului: [\[71 – Ultimate fate of the universe\]](#) :)).

Perioada contemporana este una determinanta (constitutiva) pentru formarea speciei planetare terane (pamantesti). In acesti anii se va decide cine, peste cateva decenii va mosteni Pamantul cu toate bogatiile sale si se va avanta in spatiul cosmic. Voi cine ati vrea sa fie acei oameni? Cei Buni ori cei rai?

Iar daca vi se pare ca sunteti prea marunti, prea lipsiti de putere ori optiuni strategice pentru a aduce vreo contributie, considerati urmatoarele: fiecare om este capabil sa faca absolut tot ce ii sta in putere si nici catusi de putin mai mult. Nici macar un pic.

De asemenea, fara a „va lasa pe o ureche”, amintiti-va ca Binele va triumfa oricum, cu sau fara voi (insa pare mai distractiv cu, nu?). Este in natura acestei realitati ca Binele sa trimufe asupra raului. Si acest lucru se va produce curand. Foarte curand. Mai curand de cat se asteapta oricine.

Incheiere

Inchei acest articol cu trei recomandari: o carte (scurta), un film documentar si un joc pe calculator un pic mai vechi dar deosebit de actual.

Cartea: „A Man’s Search for Meaning” – Viktor Frankl [72].

Filmuletul: Zeitgeist – Moving Forward [73 – [Zeitgeist – Moving Forward](#)].

Jocul pe calculator: Star Trek The Next Generation - A Final Unity [74].

Referinte

[1] – Mircea Digulescu (2013) - Asupra Libertatii (autopublicat) - <http://reflectii-despre-societate.blogspot.ro/2013/09/asupra-libertatii.html>

[2] – Mircea Digulescu (2015) – Asupra Fericirii I (autopublicat) - <http://reflectii-despre-societate.blogspot.com/2015/05/asupra-fericirii.html>

- [3] – Mircea Digulescu (2012) – Asupra Puterii (autopublicat) - <http://reflectii-despre-societate.blogspot.ru/2012/05/asupra-puterii.html>
- [4] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Detroit#20th_century
- [5] – ADF International (2016) - <https://adfinternational.org/detailspages/blog-details/commentary/2016/09/14/in-sweden-the-government-can-legally-kidnap-your-child>
- [6] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Rantala_incident
- [7] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Operant_conditioning#Concepts_and_procedures
- [8] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Snowden
- [9] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Political_mutilation_in_Byzantine_culture
- [10] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_condemned_Roman_emperors
- [11] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Marcus_Aurelius_Probus#Assassination
- [12] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Roger_Mortimer,_1st_Earl_of_March#Powers_won_and_lost
- [13] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Louis_XVI_of_France
- [14] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/October_Revolution
- [15] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Iranian_Revolution
- [16] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Colour_revolution#List_of_colour_revolutions

- [17] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Confessions_of_an_Economic_Hit_Man
- [18] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - [https://en.wikipedia.org/wiki/John_Perkins_\(author\)](https://en.wikipedia.org/wiki/John_Perkins_(author))
- [19] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/1907_Tiflis_bank_robbery
- [20] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Ruhollah_Khomeini
- [21] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Venezuela#Bolivarian_Revolution
- [22] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Mikhail_Khodorkovsky
- [23] – Washington Post (2016) - https://www.washingtonpost.com/world/europe/how-to-understand-putins-jaw-droppingly-high-approval-ratings/2016/03/05/17f5d8f2-d5ba-11e5-a65b-587e721fb231_story.html?utm_term=.29b878627b6e
- [24] – The Guardian (2007) - <https://www.theguardian.com/world/2007/apr/23/russia.marktran>
- [25] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Putin#/media/File:GDP_of_Russia_since_1989.svg
- [26] – Youtube (2016) - Vladimir Putin - „I am not your friend, I am president of Russia”
- <https://www.youtube.com/watch?v=hPkqUX9rj4>
- [27] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Alexis_Tsipras
- [28] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Romanian_Revolution
- [29] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_and_Ethel_Rosenberg

[30] – UC.edu Magazine (2016) - New artificial intelligence beats tactical experts in combat simulation - http://magazine.uc.edu/editors_picks/recent_features/alpha.html

[31] – IMDB – Cloud Atlas (film) - <http://www.imdb.com/title/tt1371111/>

[32] – The Telegraph (2014)
- <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/northamerica/usa/11077094/Brain-to-brain-telepathic-communication-achieved-for-first-time.html>

[33] – The Independent (2013) - Mind-reading rodents: Scientists show 'telepathic' rats can communicate using brain-to-brain - <http://www.independent.co.uk/news/science/mind-reading-rodents-scientists-show-telepathic-rats-can-communicate-using-brain-to-brain-8515259.html>

[34] – Alicia P. Melis, Dirk Semmann – NIH.gov (2010) – How is Human Cooperation Different - <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2936178/>

[35] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Paris_Commune

[36] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Pay_it_forward

[37] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Gift_economy

[38] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - <https://en.wikipedia.org/wiki/Psychopathy>

[39] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - <https://en.wikipedia.org/wiki/Counterintelligence>

[40] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Grand_Orient_de_France

[41] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Louis_Philippe_II,_Duke_of_Orléans

[42] – Wikipedia, The Free Encyclopedia -

- [43] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Thermidorian_Reaction
- [44] – Mircea Digulescu (2012b) – Despre Alegeri si Vot II (autopublicat) - <http://reflectii-despre-societate.blogspot.com/2012/05/despre-alegeri-si-vot-ii.html>
- [45] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Julian_Assange
- [46] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - <https://en.wikipedia.org/wiki/WikiLeaks>
- [47] – Yevgeny Tarle (inceputul secolului 20) – Napoleon, tradusa in limba romana (vezi: https://en.wikipedia.org/wiki/Yevgeny_Tarle#Works)
- [48] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Maslow%27s_hierarchy_of_needs
- [49] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Siege_of_Leningrad
- [50] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - <https://en.wikipedia.org/wiki/Emergy>
- [51] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/S-500_missile_system
- [52] – Mircea Digulescu (2019a) – Farsighted Collusion in Stable Marriage Problem – Research Gate
- https://www.researchgate.net/publication/333395854_Farsighted_Collusion_in_Stable_Marriage_Problem
- [53] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Closed_city
- [54] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Hugo_Chávez
- [55] – IMDB – Einsatzgruppen: The Nazi Death Squads
- <https://www.imdb.com/title/tt6953928/>
- [56] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Mihai_Pătrașcu

- [57] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - https://en.wikipedia.org/wiki/Alan_Turing
- [58] – Mandascott – <https://mandascott.co.uk/the-celts-women-and-sex/>
- [59] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Jeffrey_Epstein#Trafficking_charges
- [60] – Money Maven (2019) - <https://moneymaven.io/mishtalk/economics/epstein-sex-scandal-flight-logs-show-clinton-not-trump-more-likely-involved-3onx7WVPwkydxT8j--LwOw/>
- [61] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Catholic_Church_sexual_abuse_cases
- [62] – GlobalResearch.ca (2018) - <https://www.globalresearch.ca/conspiracy-and-cover-up-the-secret-origins-of-world-war-one/5660860>
- [63] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/FEMA_camps_conspiracy_theory
- [64] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Purchasing_power_parity
- [65] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Psychological_manipulation
- [66] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/The_Holocaust#Other_victims_of_Nazi_persecution
- [67] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Generalplan_Ost#Phases_of_the_plan_and_its_implementation
- [68] – Wikipedia, The Free Encyclopedia - <https://en.wikipedia.org/wiki/Einsatzgruppen>
- [69] – Science Alert (2018) – <https://www.sciencealert.com/how-31-wolves-transformed-yellowstone-in-ways-nobody-could-ever-have-predicted-national-park-wolf-reintroduction-trophic-cascade>

[70] – Tom Sauer (2007) – The Short Shadow of US nuclear primacy – Academia
- https://www.academia.edu/5597726/The_Short_Shadow_of_U.S._Primacy

[71] – Wikipedia, The Free Encyclopedia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Ultimate_fate_of_the_universe#Big_Freeze_or_heat_death

[72] – Viktor E. Frankl (1947) – A Man's Search for Meaning (Beacon Press)
- https://en.wikipedia.org/wiki/Man%27s_Search_for_Meaning

[73] – Peter Joseph et al (2012) – Zeitgeist – Moving Forward (Youtube)
- <https://www.youtube.com/watch?v=4b2N-KFTILI>

[74] – Spectrum Holobyte (1995) – Star Trek The Next Generation – A Final Unity
- https://en.wikipedia.org/wiki/Star_Trek:_The_Next_Generation_-_A_Final_Unity

Articolul este disponibil si in format .doc, la adresa https://www.researchgate.net/publication/334733369_Asupra_Functionarii_Societatii.
Multumesc pentru intelegerea privitoare la greselile de ortografie si exprimarile uneori alambicate.